

A9-0210/2022

19.7.2022

PRANEŠIMAS

Ekonominė, socialinė ir teritorinė sanglauda ES: 8-oji sanglaudos ataskaita
(2022/2032(INI))

Regioninės plėtros komitetas

Pranešėja: Constanze Krehl

TURINYS

	Psl.
PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
AIŠKINAMOJI DALIS	21
BIUDŽETO KOMITETO NUOMONĖ	23
ŽEMĖS ŪKIO IR KAIMO PLĖTROS KOMITETO NUOMONĖ	28
INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE.....	35
GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS ATSAKINGAME KOMITETE	36

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

Ekonominė, socialinė ir teritorinė sanglauda ES: 8-oji sanglaudos ataskaita (2022/2032(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties (ES sutarties) 2 ir 3 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 4, 162, 174–178 ir 349 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2021 m. birželio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/1060, kuriuo nustatomos bendros Europos regioninės plėtros fondo, „Europos socialinio fondo +“, Sanglaudos fondo, Teisingos pertvarkos fondo ir Europos jūrų reikalų, žvejybos ir akvakultūros fondo nuostatos ir šių fondų bei Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondo, Vidaus saugumo fondo ir Sienų valdymo ir vizų politikos finansinės paramos priemonės taisyklės¹ (Bendrųjų nuostatų reglamentas),
- atsižvelgdamas į 2021 m. birželio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/1058 dėl Europos regioninės plėtros fondo ir Sanglaudos fondo²,
- atsižvelgdamas į 2021 m. birželio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/1056, kuriuo įsteigiamas Teisingos pertvarkos fondas³,
- atsižvelgdamas į 2021 m. birželio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/1059 dėl konkrečių nuostatų, taikomų siekiant Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo (INTERREG), kuris remiamas Europos regioninės plėtros fondo ir išorės finansavimo priemonių lėšomis⁴,
- atsižvelgdamas į 2021 m. birželio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/1057, kuriuo nustatomas „Europos socialinis fondas +“ (ESF+) ir panaikinamas Reglamentas (ES) 1296/2013⁵,
- atsižvelgdamas į 2020 m. kovo 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2020/460, kuriuo dėl konkrečių priemonių investicijoms į valstybių narių sveikatos priežiūros sistemas ir kitus jų ekonomikos sektorius sutelkti reaguojant į COVID-19 protrūkį iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013 ir (ES) Nr. 508/2014 (Atsako į koronaviruso grėsmę investicijų iniciatyva)⁶,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą

¹ OL L 231, 2021 6 30, p. 159.

² OL L 231, 2021 6 30, p. 60.

³ OL L 231, 2021 6 30, p. 1.

⁴ OL L 231, 2021 6 30, p. 94.

⁵ OL L 231, 2021 6 30, p. 21.

⁶ OL L 99, 2020 3 31, p. 5.

(ES) 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai, teikiamos Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005⁷,

- atsižvelgdamas į 2021 m. liepos 14 d. Komisijos priimtą Pasirengimo įgyvendinti 55 % tikslą priemonių rinkinį,
- atsižvelgdamas į 2021 m. birželio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/1119, kuriuo nustatoma poveikio klimatui neutralumo pasiekimo sistema ir iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 401/2009 ir (ES) 2018/1999 (toliau – Europos klimato teisės aktas)⁸,
- atsižvelgdamas į 2021 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/2116 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013⁹,
- atsižvelgdamas į 2022 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2022/562, kuriuo dėl sanglaudos veiksnių dėl pabėgėlių Europoje (CARE) iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1303/2013 ir (ES) Nr. 223/2014¹⁰,
- atsižvelgdamas į 2021 m. spalio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/1755, kuriuo sukuriama prisitaikymo prie „Brexit’o“ rezervas¹¹,
- atsižvelgdamas į 2020 m. kovo 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2020/461, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2012/2002, siekiant suteikti finansinę paramą valstybėms narėms ir dėl narystės Sąjungoje besiderančioms šalims, labai nukentėjusioms nuo didelio masto ekstremaliosios visuomenės sveikatos situacijos¹² (Europos Sąjungos solidarumo fondas),
- atsižvelgdamas į 2020 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) 2020/2092 dėl bendro Sąjungos biudžeto apsaugos sąlygų režimo¹³,
- atsižvelgdamas į 2018 m. gegužės 29 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl mechanizmo teisinėms ir administracinėms kliūtims tarpvalstybiniu mastu šalinti (COM(2018)0373),
- atsižvelgdamas į 2022 m. vasario 4 d. Komisijos komunikatą dėl 8-osios Sanglaudos ataskaitos „Sanglauda Europoje iki 2050 m.“ (COM(2022)0034),
- atsižvelgdamas į 2022 m. gegužės 3 d. Komisijos komunikatą „Pirmenybė žmonėms, tvaraus ir integracinio augimo užtikrinimas, ES atokiausių regionų potencialo atskleidimas“ (COM(2022)0198),

⁷ OL L 347, 2013 12 20, p. 487.

⁸ OL L 243, 2021 7 9, p. 1.

⁹ OL L 435, 2021 12 6, p. 187.

¹⁰ OL L 109, 2022 4 8, p. 1.

¹¹ OL L 357, 2021 10 8, p. 1.

¹² OL L 99, 2020 3 31, p. 9.

¹³ OL L 433 I, 2020 12 22, p. 1.

- atsižvelgdamas į 2021 m. birželio 30 d. Komisijos komunikatą „Ilgalaikė ES kaimo vietovių vizija: stipresnės, sujungtos, atsparios ir klestinčios kaimo vietovės iki 2040 m.“ (COM(2021)0345),
- atsižvelgdamas į Amsterdamo paktą, kuriuo nustatoma ES miestų darbotvarkė, dėl kurios susitarta 2016 m. gegužės 30 d. Amsterdame vykusiame neoficialiame ES valstybių narių ministrų, atsakingų už miestų klausimus, susitikime,
- atsižvelgdamas į 2017 m. lapkričio 17 d. Geteborge Parlamento, Tarybos ir Komisijos paskelbtą Europos socialinių teisių ramstį,
- atsižvelgdamas į JT Tarpvyriausybinės klimato kaitos komisijos (IPCC) ataskaitą „Klimato kaita 2022 m.: klimato kaitos švelninimas“,
- atsižvelgdamas į 2020 m. gruodžio 10 d. Regionų komiteto nuomonę „ES kaimo vietovių atgaivinimo strategija“¹⁴,
- atsižvelgdamas į 2020 m. rugsėjo 18 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto (EESRK) nuomonę dėl dokumento „ES struktūrinės ir sanglaudos politikos vaidmuo inovatyviai ir pažangiai skatinant ekonomikos pertvarką“¹⁵,
- atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 25 d. EESRK nuomonę „ES sanglaudos politikos vaidmuo kovojant su nelygybe naujuoju programavimo laikotarpiu po COVID-19 krizės. Papildomumas ir galimas dubliavimasis su Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemone (EGADP) ir nacionaliniais ekonomikos gaivinimo planais“¹⁶,
- atsižvelgdamas į 2021 m. balandžio 27 d. EESRK nuomonę dėl socialinės ekonomikos vaidmens kuriant darbo vietas ir įgyvendinant Europos socialinių teisių ramstį¹⁷,
- atsižvelgdamas į 2021 m. kovo 4 d. Komisijos rekomendaciją (ES) 2021/402 dėl veiksmingos aktyvios paramos užimtumui po COVID-19 sukeltos krizės (EASE)¹⁸,
- atsižvelgdamas į 2020 m. spalio 14 d. Komisijos paskelbtą naujojo europinio bauhauzo iniciatyvą,
- atsižvelgdamas į 2015 m. Komisijos paskelbtą Atotrūkio mažinimo iniciatyvą (dar vadinamą Atsiliekančių regionų iniciatyva),
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo mėn. Darnaus vystymosi darbotvarkėje iki 2030 m. nustatytus JT darnaus vystymosi tikslus,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 12 d. Paryžiuje vykusioje 21-ojoje JT bendrosios klimato kaitos konvencijos šalių konferencijoje (COP 21) priimtą susitarimą (Paryžiaus susitarimas),

¹⁴ OL C 37, 2021 2 2, p. 16.

¹⁵ OL L 429, 2020 12 11, p. 153.

¹⁶ OL C 517, 2021 12 22, p. 1.

¹⁷ OL C 286, 2021 7 16, p. 13.

¹⁸ OL L 80, 2021 3 8, p. 1.

- atsižvelgdamas į savo 2022 m. kovo 8 d. rezoliuciją dėl sanglaudos politikos kaip sveikatos priežiūros skirtumų mažinimo ir tarpvalstybinio bendradarbiavimo sveikatos srityje stiprinimo priemonės¹⁹,
- atsižvelgdamas į savo 2022 m. kovo 8 d. rezoliuciją dėl sanglaudos politikos vaidmens skatinant novatorišką ir pažangią pertvarką ir regionų IRT jungtis²⁰,
- atsižvelgdamas į savo 2022 m. vasario 15 d. rezoliuciją dėl miestų teritorijų iššūkių pasibaigus COVID-19 pandemijai²¹,
- atsižvelgdamas į savo 2021 m. rugsėjo 14 d. rezoliuciją „Partnerystės su atokiausiais ES regionais stiprinimas“²²,
- atsižvelgdamas į savo 2021 m. birželio 9 d. rezoliuciją dėl sanglaudos politikos lyčių aspekto²³,
- atsižvelgdamas į savo 2021 m. gegužės 20 d. rezoliuciją dėl demografinių tendencijų pakeitimo ES regionuose naudojant sanglaudos politikos priemones²⁴,
- atsižvelgdamas į savo 2021 m. kovo 25 d. rezoliuciją dėl sanglaudos politikos ir regioninių aplinkos strategijų kovojant su klimato kaita²⁵,
- atsižvelgdamas į savo 2018 m. kovo 13 d. rezoliuciją dėl mažiau išsivysčiusių regionų ES²⁶,
- atsižvelgdamas į savo 2018 m. birželio 13 d. rezoliuciją dėl sanglaudos politikos ir žiedinės ekonomikos²⁷,
- atsižvelgdamas į Konferencijos dėl Europos ateities galutinę ataskaitą ir jos rekomendacijas,
- atsižvelgdamas į tyrimą „ES atsiliekančios regionai. Dabartinė padėtis ir ateities uždaviniai“, kurį 2020 m. rugsėjo mėn. paskelbė jo Vidaus politikos generalinis direktoratas²⁸,
- atsižvelgdamas į Audito Rūmų apžvalgą Nr. 01/2020 dėl klimato srities išlaidų stebėjimo ES biudžete,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 54 straipsnį,

¹⁹ Priimti tekstai, P9_TA(2022)0058.

²⁰ Priimti tekstai, P9_TA(2022)0059.

²¹ Priimti tekstai, P9_TA(2022)0022.

²² OL C 117, 2022 3 11, p. 18.

²³ OL C 67, 2022 2 8, p. 16.

²⁴ OL C 15, 2022 1 12, p. 125.

²⁵ OL C 494, 2021 12 8, p. 26.

²⁶ OL C 162, 2019 5 10, p. 24.

²⁷ OL C 28, 2020 1 27, p. 40.

²⁸ Tyrimas „ES atsiliekančios regionai. Dabartinė padėtis ir ateities uždaviniai“, Europos Parlamentas, Vidaus politikos generalinis direktoratas, Struktūrinės ir sanglaudos politikos teminis skyrius, 2020 m. rugsėjo mėn.

- atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto ir Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto nuomones,
 - atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto pranešimą (A9-0210/2022),
- A. kadangi per paskutinį finansinį laikotarpį (2014–2020 m.) įgyvendinant sanglaudos politiką, kaip pagrindinę viešųjų investicijų politiką, buvo paremta daugiau kaip 1,4 mln. įmonių, prisidėta prie 1 544 km geležinkelio linijų ir saugesnių kelių, suteikta parama 45,5 mln. žmonių integruojantis į darbo rinką ir iki 5 proc. padidintas BVP mažiausiai išsivysčiusiuose regionuose;
 - B. kadangi pandemijos metu nedarbo rizika, išaugęs skurdas ir lyčių nelygė buvo ypač akivaizdi mažiau išsivysčiusiuose ES regionuose; kadangi šiuose regionuose vyrų ir moterų užimtumo skirtumas buvo beveik dvigubai didesnis nei labiau išsivysčiusiuose regionuose;
 - C. kadangi sanglaudos politika, nors ji ir nėra krizei skirta priemonė, nuolat padeda veiksmingai reaguoti į ekstremaliausias situacijas ir asimetrinius sukrėtimus, tokius kaip COVID-19 krizė, „Brexit“ ir dabartinė pabėgėlių krizė, kurią sukėlė Rusijos invazija į Ukrainą, įskaitant paramą valstybėms narėms, kurios priėmė daugiausia pabėgėlių iš Ukrainos; kadangi ši pagalba ekstremaliosios situacijos atveju vis dėlto neturėtų kenkti strateginiam požiūriui per visą finansavimo laikotarpį, nes pati sanglaudos politika yra ilgalaikė investicijų politika;
 - D. kadangi būsimą sanglaudos politiką labai svarbu formuoti remiantis strategija, kurios laikomasi per visą finansavimo laikotarpį, tačiau kartais ją galima persvarstyti ir pakoreguoti atliekant laikotarpio vidurio peržiūrą;
 - E. kadangi išsivystę rytiniai ES regionai jau beveik pasivijo likusius ES regionus, tačiau keletas vidutinių pajamų ir mažiau išsivysčiusių regionų išgyvena ekonomikos sąstingį arba nuosmukį, o tai galėtų reikšti, kad jie pateko į vystymosi spąstus; kadangi skirstant lėšas turėtų būti atsižvelgiama į skirtumų raidą ne tik tarp valstybių narių, bet ir jų viduje;
 - F. kadangi spartus augimas mažiau išsivysčiusiuose regionuose skatina konvergenciją, tačiau tikėtina, kad nauda, kurią jie gauna dėl mažesnių sąnaudų ir investicijų grąžos, ilgainiui mažės; kadangi tam, kad mažiau išsivystę regionai išlaikytų nuolatinį augimą, išvengtų vystymosi spąstų, panaikintų jungčių atotrūkį ir užtikrintų kokybiškas paslaugas bei deramas gyvenimo sąlygas, jiems reikės skatinti švietimą ir mokymą, didinti investicijas į mokslinius tyrimus ir inovacijas, gerinti savo institucijų veiklos kokybę ir toliau investuoti į infrastruktūrą;
 - G. kadangi, nors 2012–2019 m. žmonių, kuriems gresia skurdas ir socialinė atskirtis, skaičius sumažėjo, skurdas ir socialinė atskirtis tebegresia 20 proc. visų ES gyventojų;
 - H. kadangi infrastruktūros kokybė, paslaugų teikimas, galimybė naudotis sveikatos priežiūra ir transportu ir judumo sprendimai miesto ir kaimo regionuose labai skiriasi;
 - I. kadangi miestai ir funkcinės miesto ir kaimo sąsajos yra svarbūs regioninės plėtros, sanglaudos ir tvarios teisingos pertvarkos veiksniai;

- J. kadangi didėjančios žaliavų ir statybinių medžiagų sąnaudos daro tiesioginį neigiamą poveikį daugeliui ES finansuojamų infrastruktūros projektų ir kelia pavojų jų įgyvendinimui;
- K. kadangi demografinis nuosmukis yra ryškesnis kaimo regionuose, o 50 proc. ES gyventojų iki 2050 m. gyvens regione, kuriame gyventojų skaičius mažėja ir visuomenė senėja; kadangi šie pokyčiai veikiausiai turės įtakos augimo galimybėms ir prieigai prie paslaugų kaimo vietovėse; kadangi turint omenyje tai, jog visuomenė senėja, planuojant būsimą regionų plėtrą labai svarbu įtraukti jaunąją kartą;
- L. kadangi protų nutekėjimas mažiau išsivysčiusiems regionams daro neproporcingai didelį poveikį, todėl, jei ši problema nebus sprendžiama, ji turės ilgalaikį ir nuolatinį poveikį Europos Sąjungos ateičiai;
- M. kadangi sanglaudos politika yra itin svarbi valdžios sektoriaus kapitalo investicijoms: kai kuriose valstybėse narėse iš jos teikiama daugiau kaip pusė viso viešųjų investicijų finansavimo; kadangi iš Europos struktūrinių ir investicijų fondų (ESI fondų) teikiama parama turėtų papildyti, o ne pakeisti valstybių narių viešąsias išlaidas;
- N. kadangi tikslas ne vėliau kaip 2050 m. Europoje pasiekti nulinį grynąjį anglies dioksido kiekį turėtų būti susietas su sąžiningos ir teisingos pertvarkos tikslu; kadangi daugelyje mažiau išsivysčiusių regionų oro ir vandens tarša paprastai tebėra per didelė; kadangi sprendžiant klimato kaitos problemas visų ES regionų vaidmuo yra svarbus, o taikomos priemonės turi būti koordinuojamos su aplinkiniais regionais;
- O. kadangi skirtumai inovacijų srityje tarp regionų padidėjo, o labiau ir mažiau išsivysčiusių regionų švietimo, mokymo ir įgūdžių atotrūkis dažnai yra didžiulis; kadangi įgūdžių kapitalas visų pirma yra sutelktas sostinių regionuose, ir dėl to susidarė didelė miesto ir kaimo atskirtis;
- P. kadangi įgyvendinant naujojo europinio bauhauzo iniciatyvą, kurios esmė – apstatytos aplinkos pertvarkymas – Europos žaliasis kursas bus susietas su gyvenamosiomis erdvėmis tiek miesto, tiek kaimo vietovėse;
- Q. kadangi skaitmeninė pertvarka visoje Europoje tebevyksta nevienodu greičiu; kadangi galimybę naudotis sparčiuoju internetu ryšiu turi tik du iš trijų miesto gyventojų ir tik vienas iš šešių kaimo gyventojų;
- R. kadangi būsto ir energijos kainos auga, siekiant kovoti su energijos nepriteklumi didėja pigesnio socialinio būsto ir spartesnės būsto renovacijos poreikis;
- S. kadangi padaryta didelė pažanga gerinant užimtumą ir socialinę įtrauktį, tačiau regioniniai skirtumai tebėra didesni nei prieš 2008 m. finansų krizę; kadangi sanglaudos politika turėtų padėti veiksmingai kovoti su skurdu ir socialine atskirtimi, skatinti darbo vietų kūrimą ir didinti augimą bei konkurencingumą, skatinti investicijas į švietimą, įskaitant skaitmeninį švietimą, sveikatą, mokslinius tyrimus ir inovacijas, kovoti su klimato kaita ir spręsti demografines problemas; kadangi sanglaudos politika visas šias užduotis galės atlikti tik tada, jei bus užtikrintas tvirtas finansavimas;
- T. kadangi ypatingą dėmesį reikia skirti SESV 174 straipsnyje išvardytiems regionams ir

sritims; kadangi, siekiant kompensuoti didelius ir nuolatinius šių regionų gamtinius ir demografinius trūkumus, retai apgyvendintoms atokiausioms ir šiauriausioms vietovėms turėtų būti toliau taikomos specialios priemonės ir skiriamas papildomas finansavimas;

- U. kadangi sanglaudos politika turėtų būti įgyvendinama vadovaujantis gero valdymo principais ir visapusiškai paisant SESV 2 straipsnyje, ES pagrindinių teisių chartijoje ir Europos partnerystės elgesio kodekse išdėstytų bendrų ES vertybių; kadangi keliose valstybėse narėse ilgainiui pablogėjo teisinės valstybės principo taikymo padėtis; kadangi sanglaudos politika turėtų padėti stiprinti demokratiją ir teisinę valstybę;
 - V. kadangi COVID-19 pandemija ir dabartinė geopolitinė įtampa patvirtino, jog reikia svarstyti ekonomikos valdymo sistemą, įskaitant laikiną (iki 2023 m.) Stabilumo ir augimo pakto sustabdymą ir peržiūrą, ir numatyti galimybę, kad valstybių narių viešosios išlaidos pagal sanglaudos politiką ir regionų bei vietos valdžios institucijų išlaidos kaip ESI fondų dalis neturėtų būti laikomos nacionalinėmis arba lygiavertėmis struktūrinėmis išlaidomis, kaip apibrėžta Stabilumo ir augimo pakte;
 - W. kadangi Europos Sąjungos solidarumo fondo biudžetas toli gražu nėra toks didelis, kad būtų galima tinkamai reaguoti į dideles gaivalines nelaimes ir išreikšti Europos solidarumą su nelaimės ištiktais regionais; kadangi tikėtina, jog ši neatitiktis didės, nes dėl klimato kaitos padaugės gaivalinių nelaimių, kurios lems drastiškus žmonių gyvenimo pokyčius; kadangi ES fondų įnašais padengiamas tik sunaikintos infrastruktūros ir įrangos atkūrimas, o papildomos išlaidos, kurių reikia atstatant klimato kaitos poveikiui atsparesnes struktūras, turi būti bendrai finansuojamos iš valstybių narių nuosavų išteklių;
1. yra įsitikinęs, kad savo, kaip investicijų ir darbo vietų kūrimo varomosios jėgos, regionų ir tarpregioninių skirtumų mažinimo priemonės ir visų ES regionų solidarumo mechanizmo, vaidmenį sanglaudos politika toliau galės atlikti tik tuo atveju, jeigu bus skiriamas pakankamas finansavimas, pagrįstas partnerystės ir daugiapakopio valdymo principais; pabrėžia, jog tai reiškia, kad reikia skirti bent tokio paties lygio finansavimą kaip 2021–2027 m. finansiniu laikotarpiu, be kita ko, turint omenyje tikėtiną nuosmukį, jį papildant Teisingos pertvarkos fondo (TPF) II biudžeto ištekliais; primena, kad naujiems uždaviniams spręsti reikia naujų lėšų, ir prašo prireikus papildyti sanglaudos politikos biudžetą naujais ištekliais, kad valstybės narės ir regioninės valdžios institucijos galėtų spręsti įvairias Sąjungai kylančias problemas ir reaguoti į krizes;
 2. pažymi, kad valstybės narės gali pateikti tinkamai pagrįstą prašymą suteikti daugiau lankstumo pagal dabartinę Stabilumo ir augimo pakto sistemą viešosioms arba lygiavertėms struktūrinėms išlaidoms, kurias remia viešojo administravimo įstaigos, bendrai finansuojant investicijas, kurios yra Europos regioninės plėtros fondo (ERPF), Sanglaudos fondo (SF) ir Teisingos pertvarkos fondo (TPF) dalis; primena, kad apibrėždama fiskalinį koregavimą pagal Stabilumo ir augimo pakto prevencinę arba korekcinę dalį Komisija privalo nuodugniai įvertinti šį prašymą taip, kad būtų atsižvelgta į strateginę iš ERPF, SF ir TPF bendrai finansuojamų investicijų svarbą;
 3. dar kartą patvirtina savo tvirtą įsipareigojimą įgyvendinti sanglaudos politiką, kuri yra *acquis communautaire* dalis ir todėl neatskiriama nuo Europos projekto, ir kuri

grindžiama valstybių narių ir regionų solidarumo principu; pabrėžia, kad sanglaudos politika pasirodė esanti moderni ir lanksti priemonė, kurią galima greitai pritaikyti nepaprastosios padėties atveju; pabrėžia, kad pirminis sanglaudos politikos tikslas skatinti ir remti bendrą darnų Sąjungos valstybių narių ir regionų vystymąsi turėtų ir toliau sudaryti sanglaudos politikos programų pagrindą; vis dėlto pabrėžia, kad sanglaudos politika neturėtų tapti finansavimo šaltiniu, galinčiu kompensuoti biudžeto lankstumo trūkumus, o jos biudžetas dėl krizės neturėtų būti mažinamas, ir kad sanglaudos politika, kaip ilgalaikė investicijų politika, turėtų padėti regionams pasirengti būsimiems iššūkiams;

4. apgailestauja, kad vėluojant deryboms dėl daugiamečių finansinės programos (DFP) taip pat labai vėluoja programavimo laikotarpis, o tai savo ruožtu daro poveikį valdymo institucijoms ir naudos gavėjams; primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares paspartinti partnerystės sutarčių ir veiksmų programų priėmimą, kad dėl užsitęsusio nepakankamo sanglaudos politikos įgyvendinimo antroje daugiamečių finansinės programos (DFP) laikotarpio pusėje nesusikauptų neįprastai daug neatliktų mokėjimų, nes dėl to per derybas dėl DFP po 2027 m. galėtų būti pastebima papildoma įtampa mokėjimų srityje; todėl ragina Komisiją įvertinti teisinę galimybę Bendrųjų nuostatų reglamente (BNR) programavimo laikotarpiui po 2027 m. sukurti dvi atskiras dalis, t. y. su turiniu susijusią (politinę) dalį ir su DFP susijusią (finansinių išteklių) dalį; mano, kad dėl su turiniu susijusios dalies turėtų būti deramasi ir ji turėtų būti užbaigta anksčiau nei su DFP susijusi dalis, kad valdymo institucijos turėtų pakankamai laiko pasirengti; pabrėžia, kad šiomis aplinkybėmis labai svarbu skubiai priimti kitą DFP, kad valstybės narės ir regionų bei vietos valdžios institucijos žinotų savo finansinių paketų apimtį ir galėtų priimti politinius sprendimus bei nustatyti investavimo prioritetus;
5. palankiai vertina Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonę kaip įrankį, kuriuo siekiama sušvelninti COVID-19 pandemijos ekonominį ir socialinį poveikį ir užtikrinti, kad Europos ekonomika ir visuomenė būtų tvaresnės, atsparesnės ir geriau pasirengusios žalosios ir skaitmeninės pertvarkos iššūkiams ir galimybėms; pabrėžia, kad svarbu užtikrinti šios priemonės papildomumą ir sąveiką su sanglaudos politika; apgailestauja dėl to, kad į EGADP nėra įtrauktas teritorinis aspektas, ir pakartoja partnerystės principo svarbą ES teritorinėje politikoje; apgailestauja, kad EGADP buvo diegiama labai centralizuotai, nebuvo konsultuojamasi su regionais ir savivaldybėmis, ir pabrėžia, kad formuojant ir įgyvendinant Sąjungos politiką ir veiksmus turi būti atsižvelgiama į SESV 174 straipsnyje nustatytus tikslus ir prisidedama prie jų įgyvendinimo; be kita ko, mano, kad pagal EGADP finansuojami nacionaliniai ekonomikos gaivinimo planai neturėtų daryti poveikio gebėjimui mobilizuoti ESI fondų lėšas;
6. pabrėžia, kad Europos Audito Rūmai kritikavo, jog klimato kaitos švelninimas nepakankamai atskiriamas nuo prisitaikymo prie klimato kaitos; pabrėžia, kad toks atskyrimas turėtų būti įtrauktas į būsimą sanglaudos politiką kaip išlaidų stebėsenos ir paramos telkimo pagal sritis dalis; pabrėžia, kad klimato kaita kelia bene didžiausią grėsmę žmonių visuomenėms visame pasaulyje ir daro poveikį visiems regionams; todėl pažymi, kad reikia dėti daugiau pastangų kovojant su klimato kaita ir stiprinti klimato kaitos švelninimo pastangas; pabrėžia, kad klimato aspektas turi būti tvirtai integruojamas į sanglaudos politiką;

7. palankiai vertina tai, kad Komisija įsteigė TPF, kuris skirtas regionams, susiduriantiems su sunkumais pereinant prie anglies dioksido poveikio neutralumo, remti; primygtinai ragina nenorinčias dalyvauti valstybes nares imtis jį įgyvendinti ir ragina Komisiją pasimokyti iš TPF įgyvendinimo patirties; prašo, kad programavimo laikotarpiu po 2027 m. NUTS 3 lygmeniu būtų įsteigtas naujas fondas – TPF II, kuris būtų pagrįstas atnaujintu paskirstymo metodu; mano, kad fondas turėtų būti visapusiškai integruotas į BNR, taikant pasidalijamojo valdymo ir partnerystės principus; mano, kad regionai, kuriuose vienam gyventojui tenka didelis CO₂ kiekis, ir pereinamojo laikotarpio pramonės šakos turėtų turėti galimybę naudotis šiuo fondu, kuriam turėtų būti skirta daugiau finansinių išteklių nei dabartiniam TPF, o jo taikymo sritis turėtų būti platesnė; ragina naujajame TPF II atskirti klimato kaitos švelninimą ir prisitaikymą prie jos ir pabrėžia, kad būsimos sanglaudos politikos struktūra turi būti paprasta;
8. palankiai vertina idėją nustatyti „nekenkimo sanglaudai“ principą, kuris reikštų, kad jokiais veiksmais neturėtų būti trukdoma konvergencijos procesui arba prisidedama prie regioninių skirtumų didinimo; mano, kad formuojant šį principą turėtų dalyvauti Europos regionų komitetas ir kad pats principas turėtų būti įtrauktas į teisės aktus, kad būtų aiškiai apibrėžta jo taikymo sritis ir sąlygos ir kad jis būtų taikomas visose ES politikos srityse;
9. pažymi, kad nors sanglaudos politika nėra kovos su krize priemonė, po laikotarpio vidurio peržiūros turėtų būti išlaikyta to paties lygio nepaskirstyta lankstumo suma, kaip ir dabartiniu laikotarpiu, kad būtų galima stiprinti regionų atsparumą ir gebėjimą reaguoti ir šalinti naujus ir būsimus sunkumus bei atlaikyti asimetrinius sukrėtimus; laikosi nuomonės, kad DFP po 2027 m. turėtų būti užtikrinta tvirta sanglaudos politika ir didesnis finansavimas, tačiau ši politika neturėtų būti naudojama kiekvienam naujam iššūkiui įveikti; prašo Komisijos pasiūlyti mobilizuoti nepanaudotus 2021 m. sanglaudos asignavimus, kad ir po 2022 m. būtų galima taikyti didesnę lankstumą siekiant rasti sprendimus dėl padidėjusių ES finansuojamų infrastruktūros projektų (transporto, energetikos, skaitmeninių ir pan.) išlaidų; primena, kad padidėjus žaliavų ir statybinių medžiagų kainoms kyla pavojus daugelio ES finansuojamų infrastruktūros projektų įgyvendinimui;
10. pabrėžia, kad ateinančiais dešimtmečiais klimato kaita kelia didžiausią grėsmę žmonių visuomenėms visame pasaulyje; primena, kad gaivalinių nelaimių ir ekstremalių klimato reiškinių (potvynių, audrų, ciklonų, sausrų, karščio bangų, miškų gaisrų ir kt.) skaičiaus ir intensyvumo didėjimas jau dabar yra akivaizdus ir apčiuopiamas klimato kaitos padarinys; mano, kad Sąjungos išlaidos kiekvienoje šalyje ir kiekviename regione, jei nebus imamasi prevencinių prisitaikymo prie klimato kaitos veiksnių, bus itin didelės; ragina gerokai padidinti Europos Sąjungos solidarumo fondo biudžetą, kad regionams būtų lengviau numatyti ir sušvelninti klimato kaitos padarinius, ir išplėsti šio fondo taikymo sritį, kad jo lėšomis taip pat būtų galima remti klimato kaitos poveikiui atsparesnį viešosios ir privačios infrastruktūros atkūrimą arba statybą; prašo Komisijos įvertinti, ar Europos Sąjungos solidarumo fondo biudžetą galima padidinti taikant tam tikros formos draudimą, pagal kurį valstybės narės mokėtų metinį mokestį pagal savo gyventojų skaičių ir kuris būtų investuojamas į saugų turtą ir prieinamas kilus krizėms;
11. mano, kad bendro finansavimo norma investicijų į darbo vietų kūrimą ir ekonomikos augimą tikslui kiekvieno prioriteto lygmeniu įprastinėmis aplinkybėmis neturėtų būti

didesnė kaip:

- a) 85 proc. mažiau išsivysčiusiems ir atokiausiems regionams,
- b) 75 proc. pereinamojo laikotarpio regionams, jei jie išlaikomi,
- c) 70 proc. labiau išsivysčiusiems regionams;

mano, kad skubos atvejais visi trys tarifai turėtų būti padidinti, naudojant lankstumo sumą;

- 12. laikosi nuomonės, kad iš Sanglaudos fondo parama turėtų būti skiriama toms valstybėms narėms, kurių vienam gyventojui tenkančios BNP, išreikštos perkamosios galios standartais ir apskaičiuotos pagal 2025–2027 m. Sąjungos rodiklius, yra mažesnės negu 90 proc. ES to paties ataskaitinio laikotarpio BNP vienam gyventojui vidurkio;
- 13. pabrėžia, kad BVP kaip vienintelis išsivystymo rodiklis neapima aplinkos tvarumo, efektyvaus išteklių naudojimo, integracijos ir socialinės pažangos; primena, kad, be ekonominių klausimų, neatsiejamos ES vystymosi modelio dalys yra sveikata, švietimas, tvarumas, teisingumas ir socialinė įtrauktis; ragina BVP papildyti naujais rodikliais (socialinės, aplinkos ir demografinės srities rodikliais), kad būtų galima susidaryti geresnį socialinį ir ekonominį regionų vaizdą, atsižvelgti į dabartinius Sąjungos prioritetus, pavyzdžiui, Europos žaliąjį kursą ir Europos socialinių teisių ramstį, ir geriau atspindėti ekologinę, skaitmeninę ir demografinę pertvarką bei žmonių gerovę;
- 14. siūlo pradėti svarstymus dėl sanglaudos politikos indėlio siekiant ilgalaikių ES strateginių tikslų, ypač turint omenyje būsimus naujus iššūkius; mano, kad žalioji ir skaitmeninė pertvarka tebėra pagrindiniai uždaviniai, į kuriuos turėtume sutelkti investicijas, kad išvengtume naujų skirtumų atsiradimo; ragina Komisiją, valstybes nares ir valdymo institucijas stiprinti dialogą ir suvienyti jėgas nustatant strateginius tikslus, prie kurių turėtų prisidėti būsima sanglaudos politika;
- 15. pažymi, kad daugumoje valstybių narių vis dar esama žlungančios metalo pramonės rajonų; ragina remti šių regionų pramoninę, socialinę ir aplinkos srities pertvarką ir mano, kad siekiant spręsti galimą neigiamo senųjų pramonės šakų, pavyzdžiui, plieno ir aliuminio pramonės, pertvarkos poveikio problemą ir remti tokią pramonę, TPF II išteklius reikėtų skirti tos pramonės modernizavimui, jei tai įmanoma, pažangiosios specializacijos strategijų, pritaikytų kiekvienam pramonės pertvarką vykdančiam regionui, kūrimui, inovacijomis grindžiamo augimo skatinimui ir augimo naudos paskirstymo užtikrinimui;
- 16. mano, kad nepaisant to, jog kai kurie pramonės pereinamojo laikotarpio regionai susiduria su specifiniais iššūkiais, pavyzdžiui, deindustrializacija dėl pramonės gamybos perkėlimo į besiformuojančios rinkos ekonomikos šalis, mažo našumo ir realios į ateitį orientuotų profesijų strategijos nebuvimo, kiti regionai turi palyginti didelį potencialą, pavyzdžiui, gamybos tradicijas ir sudėtingą inovacijų veiklą vietos nišinės pramonės sektoriuose; pažymi, kad regionai, kuriuose geriau išvystyta pramonė, yra atsparesni įvairiems ekonominiams ir socialiniams sukrėtimams, ir ragina Komisiją parengti

- plataus užmojo ES regionų reindustrializacijos politiką; pabrėžia vietos ir regionų gamybos ir vartojimo svarbą; ragina remiantis patirtimi, įgyta įgyvendinant Atotrūkio mažinimo iniciatyvą, parengti specialią ES iniciatyvą, skirtą Sąjungos skurdesniems ir lėtą ekonomikos augimą išgyvenantiems regionams (t. y. regionams, kurie tiek šalies viduje, tiek ES mastu atsilieka nuo ES vidurkio) remti; pakartoja, kad reikia formuoti konkrečioms vietovėms pritaikytą politiką tinkamai analizuojant lėto augimo priežastis ir taikant reikiamas priemones toms priežastims pašalinti;
17. pažymi, kad 2019 m. daugiau kaip ketvirtadalis ES gyventojų gyveno regione, kuriame 2007 m. realusis BVP vis dar nesiekė iki finansų krizės buvusio lygio, visų pirma Graikijoje, Kipre, Italijoje ir Ispanijoje; pabrėžia, kad tos pačios valstybės taip pat patyrė didesnę COVID-19 sukeltos ekonominės ir socialinės krizės poveikį;
 18. pabrėžia, kad svarbu remti kaimo vietoves išsaugant jų įvairovę ir potencialą, gerinant transporto jungtis ir spartųjį plačiajuosčių ryšių, paslaugų teikimą, ekonomikos įvairinimą bei darbo vietų kūrimą ir padedant joms spręsti tokius uždavinius, kaip kaimų tuštėjimas, gyventojų senėjimas ir jų skaičiaus mažėjimas, kaimo vietovių apleidimas, bendruomenių mažėjimas, be kita ko, miestų centruose, taip pat nepakankama sveikatos priežiūra ir švietimo galimybės; sykiu pabrėžia miesto ir kaimo ryšių svarbą funkcinių miesto zonų kontekste; ypač atkreipia dėmesį į jaunų moterų vaidmenį kaimo vietovėse, nes jis yra gana neapibrėžtas; laikosi nuomonės, kad naujojo europinio bauhauzo iniciatyva turėtų padidinti kaimo vietovių patrauklumą; pažymi, kad visos šios priemonės taip pat padėtų augantiems miestams įveikti jiems kylančius iššūkius;
 19. pabrėžia tvarių judumo sprendimų svarbą visoje ES; ragina Komisiją skatinti pažangų ir ekologišką judumą ir laipsnišką iškastinio kuro naudojimo nutraukimą, siekiant prisidėti prie ES žaliojo kurso ir Pasirengimo įgyvendinti 55 % tikslą priemonių rinkinio tikslų; pabrėžia žaliojo kurso ir Pasirengimo įgyvendinti 55 % tikslą priemonių rinkinio svarbą ir pažymi, kad investicijos regionų ir vietos lygmenimis yra labai svarbios sėkmingam jų įgyvendinimui; primygtinai ragina Komisiją toliau remti su klimatu susijusias išlaidas ir tvirtai laikytis reikšmingos žalos nedarymo principo;
 20. akcentuoja daugialypį kaimo plėtros pobūdį, dėl kurio ji neapsiriboja žemės ūkiu *per se*; primygtinai laikosi nuomonės, kad būtina įgyvendinti tinkamumo kaimo vietovėms užtikrinimo mechanizmą, siekiant įvertinti ES teisėkūros iniciatyvų poveikį kaimo vietovėms; tačiau pažymi, kad tik 11,5 proc. kaimo vietovėse gyvenančių žmonių dirba žemės ūkiu, miškininkystės ir žuvininkystės sektoriuose; todėl ragina į BNR strateginę programą kaip atskirą fondą reintegruoti EŽŪFKP; pabrėžia, kad, – vadovaujantis integruotu, įvairius fondus apimančiu požiūriu, – priskyrimas sanglaudos politikos fondams stiprina galimybes ir sąveiką investicijų į kaimo vietoves neapsiribojant vien žemės ūkiu bei regioninės plėtros požiūriais; akcentuoja vertingą indėlį į kaimo plėtrą įgyvendinant programą LEADER, kurios tikslas – įtraukti vietos subjektus į strategijų rengimą ir įgyvendinimą, sprendimų priėmimą bei išteklių paskirstymą jų kaimo vietovėms;
 21. ragina stiprinti SESV 174 ir 349 straipsnius įgyvendinant visų sričių Sąjungos politiką, kad būtų skatinama siekti juose nustatytų tikslų; apgailestauja, kad 8-ojoje Sanglaudos ataskaitoje ypatingas dėmesys neskiriamas pažangai, padarytai siekiant ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos regionuose, kurie susiduria su rimtomis ir

nuolatinėmis gamtinėmis arba demografinėmis kliūtimis, pvz., atokiausiuose regionuose, retai gyvenamuose labiausiai į šiaurę nutolusiuose regionuose, salose, kalnuotuose ir pasienio regionuose; primena, kad sanglaudos politika atlieka gyvybiškai svarbų vaidmenį atokiausiuose regionuose; pabrėžia, kad svarbu rengti specialiai šiems regionams pritaikytas programas ir priemones, taip pat kad būtina išsaugoti visas būtent jiems parengtas priemones, kadangi dauguma atokiausių regionų iki šiol yra mažiau išsivystę, o šeši jų yra tarp 30-ies ES regionų, kuriuose BVP vienam gyventojui yra mažiausias; atsižvelgdamas į tai dar kartą akcentuoja dinamiško regioninio bendradarbiavimo svarbą atokiausių regionų potencialui išlaisvinti;

22. yra įsitikinęs, kad turėtų būti stiprinamas mažųjų miestų, miestelių ir kaimų vaidmuo, siekiant paremti vietos ekonomiką ir spręsti demografinius bei klimato kaitos uždavinius; pakartoja, jog svarbūs miesto ir kaimo ryšiai bei funkcinėmis zonomis pagrįstų strategijų kūrimas, ypatingą dėmesį teikiant mažiems ir vidutinio dydžio miestams, kad būtų išvengta kaimo vietovių traukimosi; pabrėžia, jog svarbu įgyvendinti specialiai pritaikytas teritorines strategijas ir pirmiausia investuoti į Pažangiųjų kaimų iniciatyvą, kad kaimo paslaugos būtų gaivinamos pasitelkiant skaitmenines ir socialines inovacijas; pabrėžia, kad, siekiant skirti tinkamo dydžio finansavimą kaimo vietovėms vadovaujantis įvairius fondus apimančiu požiūriu, svarbi skirtingų finansavimo priemonių, pvz., EŽŪKPF, ERPF, ESF+ bei Europos jūrų reikalų, žvejybos ir akvakultūros fondo (EJRŽAF), sąveika;
23. dar kartą atkreipia dėmesį į sanglaudos politikos vaidmenį derinant ir gerinant gyvenimo sąlygas visoje Sąjungoje; tačiau atkreipia dėmesį į tai, kad daugėja palankių sąlygų neturinčių ir skurstančių vietovių, – taip pat ir labiau išsivysčiusiuose regionuose bei vietovėse; pabrėžia, kad miestai yra regioninė augimo ir virsmo varomoji jėga, taip pat kad gyvenimas ir darbas juose turi daug privalumų, tačiau didelė gyventojų koncentracija ir gyventojų skaičiaus didėjimas viršijant vidurkį kai kuriose miestų dalyse gali neigiamai paveikti būsto kainas, taršos lygį bei gyvenimo kokybę; todėl prašo Komisijos pateikti pasiūlymą, kad naujojo europinio bauhauzo iniciatyva taptų ES programa, įtraukta į DFP po 2027 m., įskaitant atskirą biudžetą, pagrįstą naujais ištekliais, kuriuo naudojantis būtų galima rasti tvarių ir inovatyvių miesto rajonų plėtros sprendimus; mano, kad ateityje ES finansavimas turėtų būti tiesiogiai prieinamas miestų valdžiai; pakartoja, jog svarbu taikyti apsaugos priemones, kuriomis būtų išvengta neteisėtų sankcijų regionų ir vietos valdžios institucijoms šalyse, kuriose gali būti aktyvuotas teisinės valstybės mechanizmas, ir prašo Komisijos rasti būdų, kad finansavimas galėtų būti tiesiogiai skiriamas galutiniam paramos gavėjams;
24. pabrėžia, kad įgyvendinant kaimo ir vietos plėtrą svarbu stiprinti principą „iš apačios į viršų“, nes tai socialinių inovacijų ir gebėjimų ugdymo priemonė, įgalinti piliečius priimti atsakomybę už savo vietovės plėtrą; todėl primygtinai ragina į sprendimų priėmimo ir įgyvendinimo procesą įtraukti vietos ir regionų valdžios institucijas, NVO ir piliečius bei užtikrinti, kad būtų tinkamai pasirūpinama jų poreikiais; pažymi, kad vietos lygmens potencialas galėtų būti geriau panaudojamas stiprinant ir skatinant bendruomenių inicijuojamą vietos plėtrą; laikosi nuomonės, kad bendruomenių inicijuojama vietos plėtra turėtų būti privaloma valstybėms narėms;
25. pabrėžia, kad visuomenės ir ekonomikos turėtų išlaisvinti savo kūrybinį potencialą spręsdamos uždavinius, susijusius su perėjimu prie anglies dioksido poveikio

neutralumo, pvz., senuose pramoniniuose regionuose, kurie kūrybos sektoriumi turėtų naudotis kaip daugiadalykiu pertvarkos procesų katalizatoriumi, integruodami kultūros ir kūrybos sektorių idėjas į administracinius procesus; mano, kad vadovaujančiosios institucijos gali padėti seniems pramoniniams regionams; todėl akcentuoja būtinybę remti daugiadalykį bendradarbiavimą; be to, pabrėžia, kad kultūra svarbi sanglaudos politikai, nes padeda užtikrinti gyvybę regionuose ir didinti jų patrauklumą, skatinti kultūros mainus bei stiprinti įvairovę ir solidarumą;

26. su susirūpinimu atkreipia dėmesį į tokius demografinius iššūkius, su kuriais susiduria ES, ypač kai kuriuose regionuose, kaip visuomenės senėjimas, gyventojų skaičiaus mažėjimas kaimo ir atokiose vietovėse, demografinis spaudimas kitoms, pvz., pakrančių ir miestų, vietovėms, migracijos srautai bei atvykstantys pabėgėliai; primygtinai laikosi nuomonės, kad būtina nedelsiant reaguoti į ukrainiečių pabėgėlių atvykimą, siekiant užtikrinti greitą ir lengvą jų integraciją; be to, ragina valstybes nares parengti ir įgyvendinti konkrečias priemones, kuriomis būtų skatinamas mokymas ir užimtumas bei pagrindinių teisių užtikrinimas; akcentuoja didžiulę vietos ir regionų valdžios, profesinių asociacijų bei NVO svarbą įvardijant ir vertinant konkrečias investicijų reikmes ir pagrindines paslaugas, susijusias su judumu ir teritoriniu prieinamumu kaimo ir miesto vietovėse, ir pabrėžia, kad jos turėtų atlikti lemiamą vaidmenį aktyviai dalyvaudamos plėtojant vietos bendruomenių pasiūlytas teritorines strategijas; pabrėžia, kad į reikiamas ES programas svarbu įtraukti konkrečias atsakomąsias biudžeto priemones kaimo vietovėms, – taip pat ir siekiant pakeisti neigiamas demografines tendencijas;
27. pabrėžia, kad būtina gerinti ryšį tarp sanglaudos politikos ir Europos ekonomikos valdymo, vengiant baudimu pagrįsto požiūrio; pabrėžia, kad Europos semestras turėtų atitikti sanglaudos politikos tikslus pagal SESV 174 ir 175 straipsnius; ragina regionus dalyvauti siekiant šių tikslų ir vadovautis stipresniu teritoriniu požiūriu; ragina pradėti makroekonominių sąlygų sampratos permąstymo procesą ir ieškoti galimybių pakeisti šią sampratą naujo pobūdžio sąlygomis, siekiant labiau atsižvelgti į mūsų laukiančius naujus iššūkius; laikosi nuomonės, kad ES socialinė ir ekonominė padėtis dar labiau pasunkėjo dėl COVID-19 krizės ir Rusijos agresijos karo prieš Ukrainą padarinių, ir ragina sustabdyti Stabilumo pakto taikymą iki 2023 m. bei jį peržiūrėti;
28. pažymi, kad kai kurie vidutinių pajamų regionai atsiduria vidutinių pajamų spąstuose ir neretai kenčia dėl mažėjančio gyventojų skaičiaus ir jų senėjimo, silpnos gamybos pramonės, menko augimo, inovacijų, konkurencingumo, produktyvumo bei institucinės ir valdymo kokybės, nepakankamos pažangos siekiant teisingos pertvarkos ir pažeidžiamumo globalizacijos nulemiamiems sukrėtimams; atkreipia dėmesį į nerimą keliantį šios tendencijos blogėjimą ir ragina Komisiją bei valstybes nares imtis rimtų veiksmų šiam iššūkiui atremti ir rasti šiems regionams tinkamus sprendimus, kad ilgainiui jie būtų ne palikti nuošalyje, o gautų pagalbą savo konkrečioms stipriosioms pusėms plėtoti;
29. pažymi, kad daugelis augimą skatinančių veiksnių lieka sutelkti labiau išsivysčiusiuose regionuose ir miesto vietovėse; yra įsitikinęs, kad didžiulis būsimosios sanglaudos politikos iššūkis bus tinkamos paramos nepakankamai išsivysčiusiems regionams teikimas ir kad pagal sanglaudos politiką turėtų būti tiek mažinami skirtumai, tiek imamasi veiksmų, kad šie regionai neatsiliktų, atsižvelgiant į įvairias tendencijas ir

dinamiką bei teikiant konkrečią biudžeto paramą kaimo vietovėms, be kita ko, skirtą neigiamoms demografinėms tendencijoms pakeisti, įgyvendinant atitinkamas ES programas;

30. su susirūpinimu atkreipia dėmesį į tai, kad pastaraisiais metais smarkiai mažėjo finansavimas, kurį valstybės narės skiria savo skurdesniems regionams; primena, kad svarbu paisyti ES papildomumo principo; ragina Komisiją užtikrinti, kad nacionalinės valdžios institucijos, rengdamos ir įgyvendindamos ESI fondų projektus, deramai atsižvelgtų į vidaus sanglaudą;
31. pabrėžia, kad regionams, patekusiems arba rizikuojantiems patekti į vidutinių pajamų sąpaštus, būdingi skirtingi ypatumai, todėl jiems būtini specialūs sprendimai, siekiant skatinti investicijas į aukštos kokybės švietimą, žmogiškąjį kapitalą, mokslinius tyrimus ir plėtrą, darbo jėgos apmokymą, socialines paslaugas bei švelninimo strategijas; ragina Komisiją apibrėžti šiuos regionus, siekiant geriau suprasti struktūrinius veiksnius, dėl kurių jie atsiduria vidutinių pajamų sąpaštuose, padėti jiems vadovaujantis diferencijuotu, į vietą orientuotu požiūriu ir ateinančiu programavimo laikotarpiu jiems skirti didesnes ESF+ lėšas;
32. laikosi nuomonės, kad supaprastinimas turėtų būti vienas pagrindinių būsimosios sanglaudos politikos varomųjų jėgų; prašo Komisijos ir valstybių narių neapkrauti vadovaujančiųjų institucijų papildoma administracine našta ir primena, kad būtina kuo labiau mažinti administracinę naštą, tenkančią regioninėms ir vietos valdžios institucijoms bei paramos gavėjams; ragina valstybes nares vengti pernelyg didelio reglamentavimo, užtikrinti, kad programos būtų strategiškos ir glaustos, bei pasirūpinti, kad finansavimo susitarimai tarp vadovaujančiųjų institucijų ir paramos gavėjų taptų supaprastinimo priemone; ragina toliau taikyti supaprastintą išlaidų apmokėjimą galimai padidinant ribas, kurių nesiekiant taikyti tokį supaprastintą išlaidų apmokėjimą būtų privaloma; ragina valstybes nares greičiau įgyvendinti e. sanglaudą; akcentuoja skaitmenizacijos potencialą stebėsenos ir atskaitomybės srityje; be to, ragina Komisiją gerinti savo audito taisyklių skaidrumą ir išplėsti vieno bendro audito principo taikymą, siekiant vengti dvigubo tų pačių išlaidų audito ir administravimo patikrų; laikosi nuomonės, kad Komisijos ir valdymo institucijų santykiai turėtų būti plėtojami pasitikėjimo sutarties, pagrįstos parengtais ir patvirtintais objektyviais kriterijais, linkme, taip pat kad būtina taikyti įvertinimo ženklą, kuris būtų skiriamas valdymo institucijoms, demonstruojančioms gebėjimą laikytis taisyklių ir mažinti savo klaidų lygį;
33. mano, jog tinkamo ir pakankamo finansavimo, skiriamo iš Sanglaudos fondo, išsaugojimas ypač svarbus valstybėms narėms, turinčioms didelį transporto ir aplinkos infrastruktūros deficitą, su sąlyga, kad lėšos būtų valdomos pagal pasidalijamąjį principą;
34. mano, kad ES, nacionalinė ir regioninė struktūrinė politika turėtų būti įgyvendinama laikantis į vietą orientuoto požiūrio, siekiant prisidėti prie teritorinės sanglaudos, klausimus spręsti įvairiais valdymo lygmenimis, užtikrinti bendradarbiavimą ir koordinavimą bei išlaisvinti unikalų regionų potencialą, sykiu pripažįstant specialiai pritaikytų sprendimų būtinybę; be to, mano, kad sanglaudos politika turėtų būti labiau pritaikyta investicijoms į žmones, nes regionų ekonomika gali būti skatinama

pasitelkiant veiksmingą investicijų į inovacijas, žmogiškąjį kapitalą, gerą valdymą ir institucinius pajėgumus derinį;

35. pažymi, kad Europos teritorinis bendradarbiavimas yra kertinis sanglaudos politikos tikslas; akcentuoja teritorinio bendradarbiavimo pridėtinę vertę apskritai ir tarpvalstybinio bendradarbiavimo pridėtinę vertę konkrečiai; pažymi, kad pasienio regionai ypač nukentėjo per pandemiją ir, kaip matyti, atsigaua lėčiau negu didmiesčių regionai; todėl pabrėžia, kad svarbu šalinti tarpvalstybinio bendradarbiavimo kliūtis ir kad Komisijos pasiūlytas Europos tarpvalstybinis mechanizmas būtų padėjęs pašalinti daugiau nei 50 proc. esamų kliūčių; nepaprastai apgailestauja, kad Taryba blokavo su Europos tarpvalstybinio mechanizmu susijusią teisėkūros procedūrą; ragina Komisiją imtis visų reikiamų iniciatyvų, įskaitant darbo, susijusio su Europos tarpvalstybinio mechanizmu, atnaujinimą, kad šis bendradarbiavimas būtų dinamiškesnis ir veiksmingesnis žmonių labui; pabrėžia, kad svarbu didinti finansavimą INTERREG, siekiant remti tarpvalstybinį regionų bendradarbiavimą; todėl akcentuoja nedidelio masto tarpvalstybinių projektų svarbą telkiant žmones; akcentuoja investicijų užsienyje svarbą skatinant inovacijas, technologijų perdavimą, bendrus sprendimus ir sąveiką;
36. pabrėžia, kad investicijos į aukštos kokybės viešąsias paslaugas atlieka nepaprastai svarbų vaidmenį ugdant visuomenės atsparumą ir įveikiant ekonomines, sveikatos ir socialines krizes;
37. pažymi, kad 2021–2027 m. finansinio laikotarpio sanglaudos politikos reforma padėjo užtikrinti supaprastintą ir lankstesnę finansavimą paramos gavėjams ir valdymo institucijoms; teigiamai vertina lankstumą, numatytą pasiūlymuose dėl Sanglaudos veiksmų, skirtų pabėgėliams Europoje (CARE), ir Išplėstinės atsako į koronaviruso grėsmę investicijų iniciatyvos (CRII+): tai įrodė, kad sanglaudos politika yra puiki priemonė krizinėse situacijose; tačiau primena, kad sanglaudos politika yra ilgalaikė investicijų politika, todėl kitoje DFP turėtų būti sukurtas specialus reagavimo į krizes mechanizmas; ragina Komisiją stebėti praktinį supaprastinimo priemonių poveikį ir skatinti tolesnį supaprastinimą, be kita ko, vykdant skaitmeninimą ir užtikrinant lankstumą bei piliečių dalyvavimą; todėl prašo valstybių narių padėti paramos gavėjams, ypač gaunantiems paramą nedidelio masto projektams, remti iniciatyvas, kurias įgyvendinant kuriamos darbo vietos ir vykdoma mokslinių tyrimų, plėtos ir inovacijų veikla, bei pasirūpinti, kad sanglaudos politika taptų artimesnė visiems ES piliečiams;
38. pabrėžia, kad Reglamentu dėl Sąjungos biudžeto apsaugos sąlygų²⁹ pagarba teisinei valstybės principui įtvirtinta kaip sanglaudos politikos finansavimo sąlyga; mano, kad įgyvendinant sanglaudos politiką būtina stiprinti pagarbą teisei valstybei ir pagrindinėms teisėms; todėl ragina Komisiją pasinaudojus visomis turimomis priemonėmis rasti būdų užtikrinti, kad valstybių narių, kurioms taikoma SESV 7 straipsnio 1 dalis, piliečiai neprarastų ES finansavimo teikiamos naudos dėl savo vyriausybės veiksmų, o, aktyvavus teisinės valstybės principo mechanizmą, nenukentėtų šių valstybių narių regioninės ir vietos institucijos; taigi tikisi, kad Komisija visapusiškai atsižvelgs į teisinės valstybės principo aspektus visu sanglaudos

²⁹ 2020 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2020/2092 dėl bendro Sąjungos biudžeto apsaugos sąlygų režimo (OL L 433 I, 2020 12 22, p. 1).

politikos programų rengimo ir įgyvendinimo procesu;

39. ragina valstybes nares imtis ryžtingų strategijų, kad būtų skatinamos viešos ir privačios investicijos į žaliąją, skaitmeninę ir demografinę pertvarką, siekiant restruktūrizuoti savo socialinės rinkos ekonomikos modelį visuomenei naudingu būdu;
40. ragina mažinti tarpinių institucijų, dalyvaujančių administruojant ir kontroliuojant sanglaudos lėšas, skaičių, stiprinant kritinės svarbos dydžio tarpinių institucijų koordinavimą ir kompetencijas bei, kai įmanoma, paskiriant pagal vieno langelio principą veikiančius punktus paramos gavėjams;
41. pabrėžia, kad būtina sukurti sistemą, pagal kurią teisinis stabilumas būtų užtikrinamas nustatant paprastas, aiškias ir nuspėjamas taisykles, visų pirma susijusias su valdymu ir auditu; prašo kuo labiau vengti bet kokio taisyklių taikymo ir aiškinimo atgaline data; siūlo pradėti svarstymų procesą dėl kasmetinio bendro klaidų lygio ribos, pagal kurią būtų nustatoma, ar programos valdymo ir kontrolės sistema veikia efektyviai, bei dėl vadovaujančiųjų institucijų gebėjimo laikytis šios reglamento nuostatos nesudarant sunkumų paramos gavėjams; laikosi nuomonės, kad ši riba turėtų būti padidinta iki 5 proc.;
42. apgailestauja dėl to, kad, kaip matyti, JT darnaus vystymosi tikslai (DVT) pamažu dingsta iš ES darbotvarkės, ypač kalbant apie krizių švelninimo tikslus, o dėl to kyla pavojus jų įgyvendinimo iki 2030 m. galimybėms; ragina toliau tvirtai įsipareigoti ES sanglaudos politikos fondų veiklos pagrindu, siekiant padėti įgyvendinti DVT regioniniu ir vietos lygmenimis, pvz., žiedinės ekonomikos požiūriu; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad, įgyvendinant regioninę plėtrą, netgi dar labiau turėtų būti stiprinami lygybės ir įtraukties aspektai; primena lyčių aspekto integravimo į sanglaudos politiką svarbą ir atkreipia dėmesį į ypatingą moterų vaidmenį, ypač atokiose kaimo vietovėse, nes jos atlieka svarbų vaidmenį pilietinės visuomenės veiklos ir tvaraus ekonomikos augimo požiūriu, tačiau sykiu ir susiduria su sunkumais mėginamos įsiliesti į darbo rinką, užsitikrinti vienodą darbo užmokestį bei pasinaudoti tokiomis viešosiomis paslaugomis, kaip sveikatos ir vaiko priežiūra;
43. pritaria tam, kad būtų padidintas biudžetas, 2021–2027 m. laikotarpiu skirtas naujam sanglaudos politikai: tai būtų suderinama su dideliu dėmesiu pažangiems ekologiškiems socialiniams veiksams ir užtikrintų pakankamą pasitikėjimą naujais inovatyviais projektais; ragina glaudžiai koordinuoti šias lėšas ir naujojo europinio bauhauso programas bei veiksmus;
44. pabrėžia, kad investicijos į žmones nepaprastai svarbios jų įgūdžiams lavinti ir jų kūrybiškumui bei inovacijoms skatinti, o prie šito neabejotinai galėtų prisidėti savanoriška veikla; mano, jog, siekiant kovoti su skurdu ir skatinti migrantų bei pabėgėlių integraciją, sykiu stiprinant socialinę sanglaudą ir užtikrinant, kad nė vienas nebūtų paliktas nuošalyje, turėtų būti palaikomas kokybiškas, gerai mokamas darbas, įskaitant paramą mokymams ir perkvalifikavimui;
45. pabrėžia, kad, imantis visų ES sanglaudos politikos programavimo, įgyvendinimo ir stebėsenos veiksmy, svarbu vadovautis partnerystės principu ir užtikrinti tvirtą regioninių ir vietos valdžios institucijų, NVO ir kitų suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimą; pabrėžia, kad Komisija turėtų aktyviau apsaugoti sanglaudos

politikos lėšas nuo grėsmių, kylančių dėl spaudimo demokratijai ir jos vertybėms kai kuriose valstybėse narėse;

46. primena, kad „Brexit’as“ neigiamai paveikė sklandų ES regionų ekonomikos, tarpregioninio bendradarbiavimo, mokslinių tyrimų ekosistemų bei švietimo ir mokymo sistemų veikimą; ragina visas susijusias šalis toliau remti regionines ir vietos valdžios institucijas, patiriančias neigiamą JK išstojimo iš ES poveikį; mano, kad apmąstant sanglaudos politiką po 2027 m. būtina ir toliau atsižvelgti į ES regionų patiriamus ilgalaikius ekonominius ir socialinius „Brexit’o“ padarinius; be to, ragina JK vyriausybę finansuoti JK dalyvavimą INTERREG programose;
47. primena, jog SESV 175 straipsnyje nustatyta, kad Komisija kas trejus metus informuoja apie pažangą, padarytą siekiant ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos; mano, kad bendras COVID-19 krizės ir karo Ukrainoje poveikis vėliausiai iki 2025 m. gegužės mėn. turės būti išsamiai įvertintas 9-ojoje Sanglaudos ataskaitoje;
48. ragina sudaryti geresnes finansavimo galimybes, kad būtų galima investuoti į vietos energetikos pertvarką, įskaitant energijos vartojimo efektyvumą, decentralizuotą energijos skirstymą ir didelį dėmesį atsinaujinantiesiems energijos ištekliams; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad įgyvendinant sanglaudos politiką turi būti remiama energijos vartojimo požiūriu efektyvi renovacija, siekiant taupyti išteklius ir užtikrinti būstą visiems; be to, pabrėžia, kad būtina išsaugoti ir atnaujinti istorinės bei socioekonominės svarbos pastatus;
49. ragina Komisiją svarstyti galimybę nustatyti, kad viešosios valstybių narių ir regioninių bei vietos valdžios institucijų išlaidos sanglaudos politikai iš ESI fondų nebūtų laikomos nacionalinėmis ar lygiavertėmis struktūrinėmis išlaidomis, apibrėžtomis Stabilumo ir augimo pakte, ypač jeigu jas naudojant nenukenčia Paryžiaus susitarimo tikslų siekis;
50. pabrėžia, jog valstybės pagalbos taisyklės turėtų būti suderinamos su ES politika, kad sanglaudos politikos programos, kurias įgyvendinant turi būti laikomasi visų valstybės pagalbos taisyklių, neatsidurtų nepalankioje padėtyje, palyginti su kitų sričių ES politika, kuriai tai netaikoma; be to, esant galimybių ragina taikyti atitikties valstybės pagalbos režimui prezumpcijos sampratą, kad visų sričių ES investicijų politikai būtų taikomos vienodos sąlygos ir išvengiama jų tarpusavio konkurencijos;
51. ragina Komisiją ir valstybes nares toliau dėti pastangas komunikacijai ir matomumui stiprinti, gerinant keitimąsi informacija apie strateginės svarbos veiklą ir būsimus kvietimus teikti pasiūlymus; teigiamai vertina tai, kad sukurta nauja duomenų bazė „Kohesio“, ir prašo pasirūpinti, kad interneto svetainė būtų kuo greičiau prieinama visomis oficialiosiomis ES kalbomis; pabrėžia, kad „Kohesio“ turėtų apimti duomenis apie visus sanglaudos ir teritorinius projektus, įskaitant susijusius su kaimo plėtra, bendrai finansuojamus EŽŪFKP ir programos LEADER lėšomis, bei sudaryti naudotojams sąlygas ieškoti projektų, susijusių su jų teminėmis sritimis, siekiant užtikrinti platformą, kurioje būtų dalijamasi gerąja praktika ir skatinami pavyzdiniai projektai;
52. pabrėžia, kad sanglauda gali nukentėti dėl įgyvendinamos kitų sričių ES politikos; todėl teigiamai vertina Komisijos poziciją, kad horizontalioji politika turėtų apimti regioninio tinkamumo užtikrinimą, bei ragina Komisiją įvertinti ir kitų sričių politikos poveikį

sanglaudos politikos veiksmingumui;

53. pabrėžia, kad išlaidos sanglaudos politikai, kaip ir visų kitų sričių ES išlaidos, gali būti naudojamos neteisėtai veiklai, susijusiai su korupcija ir sukčiavimu; ragina užtikrinti deramą atitinkamų agentūrų ir įstaigų – visų pirma Europos prokuratūros ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybos – finansavimą ir darbuotojų skaičių, kad jos galėtų tinkamai atlikti tyrimus ir susigrąžinti netinkamai naudojamas lėšas; ragina Komisiją prieš pritariant bet kokiems partnerystės susitarimams ir sanglaudos politikos programoms atlikti išsamų vertinimą, siekiant užkirsti kelią bet kokiam piktnaudžiavimui ES lėšomis ir teisinės valstybės principo pažeidimams, bei užtikrinti atitiktį Pagrindinių teisių chartijai;
54. reiškia susirūpinimą dėl to, kad Komisijos pasiūlyme dėl plano „REPowerEU“ numatyta daugiau galimybių biudžetinius sanglaudos politikos asignavimus perkelti EGADP; pabrėžia, kad iki 2030 m. per 100 mlrd. EUR sanglaudos politikos lėšų bus investuota į energetikos pertvarką, priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimą ir atsinaujinančiuosius energijos išteklius; todėl ragina sparčiau įgyvendinti sanglaudos politiką.
55. pabrėžia, kad būtina veiksmingai ir suderintai ES lygmeniu įgyvendinti nenumatytų atvejų planą maisto tiekimui ir apsirūpinimo maistu saugumui krizių metu užtikrinti, kaip pažymima Komisijos komunikate šiuo klausimu (COM(2021) 0689);
56. paveda Pirmininkei perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui, Europos regionų komitetui ir valstybių narių nacionaliniams bei regioniniams parlamentams.

AIŠKINAMOJI DALIS

2022 m. vasario 9 d., praėjus keletui mėnesių po to, kai buvo priimtas 2021–2027 m. finansavimo laikotarpio Bendrųjų nuostatų reglamentas (BNR), Komisija paskelbė 8-ąją Sanglaudos ataskaitą. Atsižvelgdama į šį konkretų kontekstą, pranešėja stengėsi pasinaudoti Komisijos paskelbtos ataskaitos pamokomis, taip pat pamokomis, išmoktomis per derybas dėl BNR, kurios ir tapo konkrečių pasiūlymų dėl būsimosios sanglaudos politikos pagrindu.

Komisijos ataskaitoje pažymima, kad sanglaudos politika gali suteikti tikrumo europiečiams trimis būdais: pirma, pateikiant jiems pozityvią jų regiono ekonominę perspektyvą; antra, sprendžiant jiems rūpimus klausimus dėl gyvenimo kokybės, darbo galimybių ir socialinės įtraukties; trečia, užtikrinant, kad naujų uždavinių sprendimo sąnaudomis ir nauda būtų dalijamasi teisingai.

Atsižvelgdama į pastarojo finansavimo laikotarpio derybų patirtį, pranešėja daro išvadą, jog tikimybė, kad programos bus pradėtos įgyvendinti laiku, maža, jei ryšium su derybomis dėl DFP nuolat atidedamos derybos dėl BNR ir programų pradžios. Todėl, mėgindama rasti šios problemos sprendimą, pranešėja siūlo parengti vieną bendrą BNR, kurį sudarytų dvi atskiros dalys: viena būtų susijusi su politiniais aspektais, o kita – su finansiniais klausimais. Pranešėja tikisi, kad tuomet regionai galės anksčiau pasinaudoti politinių derybų rezultatais ir jau tada pradėti rengti savo programas.

Ataskaitoje pabrėžiama, kad per ateinančius 30 metų ES augimo varomoji jėga bus žalioji ir skaitmeninė pertvarka. Tai ne tik atvers naujas galimybes, bet ir pareikalaus reikšmingų struktūrinių permainų, dėl kurių tarp regionų veikiausiai atsiras naujų skirtumų.

Atsižvelgdama į Komisijos ataskaitą pranešėja teigia, kad, norint regionams padėti iki 2050 m. pereiti prie neutralaus poveikio klimatui ir išvengti naujų regioninių skirtumų, būtina naujo – Teisingos pertvarkos fondo II (TPF II) – parama. TPF II biudžetas turėtų papildyti dabartinius sanglaudos fondus, o pats TPF II turėtų būti visapusiškai integruotas į BNR ir partnerystės principo mechanizmą. Jo lėšomis būtų remiami regionai, kuriuose išmetamas didelis CO₂ kiekis vienam gyventojui ir vyksta tokių pramonės šakų, kaip plieno ar aliuminio pramonė, pertvarka. Galimybę naudotis TPF II (NUTS 3 lygio) regionai turėtų turėti nepriklausomai nuo savo kategorijos.

Siekdama, kad sanglaudos politika taptų dar labiau supaprastinta, ir atsižvelgdama į galimą naujo TPF II, apimsiančio daugumą pertvarkos regionų, sukūrimą, pranešėja laikosi nuomonės, jog pertvarkos regionų būtų galima atsisakyti, juos pakeičiant mažiau ir labiau išsivysčiusiais regionais. Mažiau išsivystę regionai, kurių BVP vienam gyventojui sudaro iki 90 proc. ES vidurkio, turėtų gauti 85 proc. bendro finansavimo, o labiau išsivystę regionai, kurių BVP vienam gyventojui viršija 90 proc., turėtų gauti 70 proc. bendro finansavimo.

Komisijos ataskaitoje akcentuojami įsipareigojimai, kuriuos ES prisiėmė pagal Europos žaliąjį kursą, siekdama iki 2050 m. neutralizuoti ES ekonomikos poveikį klimatui. Tai pareikalaus sparčiai mažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų (ŠESD) kiekį, daugiau investuoti į žaliąsias technologijas ir saugoti gamtinę aplinką. ES sausumos, gėlo vandens ir jūrų ekosistemose toliau nyksta biologinė įvairovė ir prastėja ekosisteminės paslaugos. 2021–2027 m. programavimo laikotarpiu Sąjungos įnašas išlaidoms, remiamoms

siekiant įgyvendinti Sąjungos biudžete nustatytus klimato tikslus, naudojantis ERPF ir Sanglaudos fondo lėšomis sudarys atitinkamai 30 proc. ir 37 proc. Tiesa, nedaromas skirtumas tarp klimato kaitos švelninimo ir prisitaikymo prie klimato kaitos, o tai yra kritiškai įvertinę Europos Audito Rūmai ir ne tik jie. Todėl neaišku, koku mastu sanglaudos politika prisideda prie ES tikslo pasiekti poveikio klimatui neutralumą iki 2050 m. Pranešėja mano, kad ateinančiu programavimo laikotarpiu šis skirtumas nepaprastai svarbus, nes sanglaudos politika yra Sąjungos priemonė, kuria naudojantis regionams gali būti padedama pasirengti ateičiai.

Komisijos ataskaitoje pažymima, kad kai kuriose valstybėse narėse didėja spaudimas demokratijai ir jos vertybėms. Teritorinės priemonės, kuriomis į sanglaudos politiką būtų įtraukiami vietos veikėjai miestuose, miesteliuose, kaimo ir pakrančių vietovėse bei salose ir taikomas partnerystės principas, galėtų padėti išspręsti spaudimo demokratijai klausimą didinant atsakomybę už Europos politiką. Nežiūrint į tai, pranešėja laikosi nuomonės, jog Komisija turi imtis tolesnių veiksmų, kad apsaugotų Sąjungos biudžetą minėtose valstybėse narėse.

Komisija savo Ilgalaikėje ES kaimo vietovių vizijoje ir ataskaitoje dėl priemonių rinkinio nacionaliniams ir regioniniams sprendimų priėmėjams yra pažymėjusi, kad žemės ūkiui, miškininkystei ir žuvininkystei tenkanti užimtumo ES kaimo regionuose dalis 2000–2018 m. sumažėjo nuo 21 proc. iki 11,5 proc. Todėl pranešėja mano, kad daugiau EŽŪFKP lėšų turi būti investuojama į kaimo vietovių gyventojų, kurie nedirba šiuose sektoriuose ir susiduria su tokiais problemomis, kaip kaimų tuštėjimas, miestų centrų bendruomenių nykimas, sveikatos priežiūros paslaugų nepakankamumas ar plačiąjuosčio ryšio infrastruktūros trūkumas, poreikius. Pranešėjos nuomone, norint pasiekti šį tikslą, į skėtinį BNR būtų naudinga įtraukti EŽŪFKP.

Ypatingas dėmesys Komisijos ataskaitoje teikiamas regionams, patenkantiems į vidutinių pajamų spąstus. Norėdami išvengti vystymosi spąstų ateityje, mažiau išsivystę regionai turės skatinti švietimą ir mokymą, didinti investicijas į mokslinius tyrimus ir inovacijas bei gerinti savo institucijų darbo kokybę. Atsižvelgdama į šias išvadas, pranešėja mano, jog nepaprastai svarbu, kad Komisija apibrėžtų šiuos regionus ir kad kitu programavimo laikotarpiu jie gautų didesnę ESF+ finansavimą švietimui.

23.6.2022

BIUDŽETO KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Regioninės plėtros komitetui

Ekonominė, socialinė ir teritorinė sanglauda ES: 8-osios sanglaudos ataskaitos (2022/2032(INI))

Nuomonės referentas: Karlo ResslerPA_NonLeg

PASIŪLYMAI

Biudžeto komitetas ragina atsakingą Regioninės plėtros komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. pabrėžia svarbų sanglaudos politikos vaidmenį skatinant ekonominę, socialinę ir teritorinę konvergenciją visoje ES; vis dėlto reiškia susirūpinimą dėl nuolatinės nelygybės, socialinių ir ekonominių skirtumų ir netolygaus demografinio nuosmukio, nes daugelis mažiau išsivysčiusių regionų dėl COVID-19 pandemijos atsiliko ir pateko į vystymosi spąstus; vis dėlto, yra įsitikinęs, kad sanglaudos politika savo dabartinį vaidmenį, kaip investicijų ir darbo vietų kūrimo varomoji jėga, gali toliau atlikti tik tuo atveju, jeigu bus skiriamas tvirtas finansavimas;
2. primena, kad sanglaudos politika turi padėti įgyvendinti bendruosius ES politikos tikslus ir uždavinius, visų pirma JT darnaus vystymosi tikslus, Paryžiaus susitarimą ir Europos socialinių teisių ramstį, ir kad ji turi atitikti horizontaliuosius principus, pvz., pagarbą pagrindinėms teisėms, kovą su diskriminacija ir reikšmingos žalos nedarymo principą;
3. pabrėžia, kad sanglaudos politika reikia toliau remti kovą su klimato kaita, kuri daro neproporcingai didelį poveikį nepakankamai išsivysčiusiems regionams, visų pirma esantiems pietinėse ir rytinėse Europos dalyse, taip pat sąžiningą ir teisingą pertvarką, visų pirma atsižvelgiant į energijos nepriteklių, lyčių lygybę ir lyčių aspekto integravimą, verslumą, užimtumą, švietimą ir mokymą, mokslinius tyrimus, inovacijas ir infrastruktūros plėtrą, kartu sprendžiant protų nutekėjimo problemą;
4. ragina sanglaudos srityje ypatingą dėmesį skirti lėtai augantiems ir skurdesniems regionams, remiantis patirtimi, įgyta įgyvendinant Atotrūkio mažinimo iniciatyvą; pabrėžia, kad įgyvendinant sanglaudos politiką reikia atlikti teritorinį patikrinimą ir poveikio vertinimus, ir tikisi, kad ateityje bus paskelbtos konkrečios gairės šiuo klausimu;
5. yra susirūpinęs dėl pandemijos ir karo Ukrainoje poveikio sanglaudos politikos įgyvendinimui, valstybių narių socialinei ir ekonominei padėčiai ir vietos bei regionų subjektų vystymosi perspektyvoms, pabrėžia, kad dabartinis Ukrainos pabėgėlių antplūdis daro neproporcingą poveikį kaimyninėms valstybėms narėms, o tai gali dar labiau padidinti socialinius ir ekonominius skirtumus; ragina Komisiją įvertinti

pandemijos ir karo Ukrainoje poveikį projektų įgyvendinimui ir pateikti reikiamus pakeitimus, kad būtų užtikrintas visiškas įgyvendinimas, be kita ko, prireikus apsvarstyti galimybę pratęsti paveiktų projektų įgyvendinimo laikotarpį;

6. primena, kad sanglaudos politika, kurios 2021–2027 m. biudžetas sudaro 392 mlrd. EUR, tebėra pagrindinė ES investavimo priemonė, ir pažymi, kad jos viešųjų investicijų dalis valstybėse narėse 2014–2020 m. laikotarpiu gerokai padidėjo, dėl nacionalinių viešųjų investicijų, kurios dėl ekonomikos ir finansų krizės sumažėjo, o tai ypač paveikė skurdesnius regionus; pabrėžia, kad svarbu laikytis papildomumo taisyklės;
7. pabrėžia, kad, nors finansinės priemonės galėtų atlikti svarbesnį vaidmenį skatinant privačiojo sektoriaus investicijas, jos turėtų papildyti tiesiogines dotacijas ir pagalbą; mano, kad regionų ir vietos valdžios institucijoms turi būti suteikta tiesioginė prieiga prie sanglaudos fondų;
8. pabrėžia tarpvalstybinių projektų ir investicijų svarbą ir ragina Komisiją plėtoti finansavimo galimybes siekiant suartinti skirtingų regionų subjektus (per INTERREG);
9. pabrėžia, kad, kalbant apie sanglaudos politikos lėšų panaudojimą, kaip ir visų kitų ES lėšų panaudojimo atveju, gali pasitaikyti neteisėtos veiklos, susijusios su korupcija ir sukčiavimu, atvejų; ragina užtikrinti tinkamą atitinkamų agentūrų ir įstaigų, visų pirma Europos prokuratūros ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybos, finansavimą ir darbuotojų skaičių, kad jos galėtų tinkamai atlikti tyrimus ir susigražinti netinkamai panaudotas lėšas; ragina Komisiją prieš patvirtinant bet kokius partnerystės susitarimus ir sanglaudos politikos programas atlikti išsamų vertinimą siekiant užkirsti kelią bet kokiam piktnaudžiavimui ES lėšomis ir teisinės valstybės principo pažeidimams ir užtikrinti, kad būtų laikomasi Pagrindinių teisių chartijos;
10. yra susirūpinęs dėl to, kad labai vėluojama įgyvendinti sanglaudos politiką 2021–2027 m. laikotarpiu; ragina Komisiją užtikrinti, kad nacionalinės valdžios institucijos, rengdamos ir įgyvendindamos iš struktūrinių ir investicijų fondų finansuojamus projektus, tinkamai atsižvelgtų į vidaus teritorinę sanglaudą; primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares paspartinti partnerystės sutarčių ir veiksmų programų priėmimą; pabrėžia, kad dėl užsitęsusio nevisiško sanglaudos fondų panaudojimo dabartinės daugiametės finansinės programos (DFP) laikotarpio antroje pusėje gali susikaupti neįprastai daug neatliktų mokėjimų, o dėl to per derybas dėl DFP po 2027 m. gali būti daromas papildomas spaudimas mokėjimams ir dar neįvykdytiems įsipareigojimams (RAL);
11. primena, kad dėl vėlavimo 2021 m. valstybės narės neįsipareigojo skirti 46,4 mlrd. EUR pagal ES biudžeto 2a išlaidų pakategorę; todėl ragina Komisiją įvertinti nepakankamo įsisavinimo riziką ir, kai tinkama, pateikti reikiamus koregavimus, kad būtų užtikrintas visapusiškas 2021–2027 m. programų įgyvendinimas; ragina toliau paprastinti ir lanksčiau naudoti ES lėšas 2014–2020 m. laikotarpiu, ypač projektams, kuriuos labai paveikė karas ar pandemija;
12. yra susirūpinęs dėl to, kad partnerystės principas nepakankamai iš tiesų įgyvendinamas, ir mano, kad vietos ir regionų valdžios institucijos bei kiti suinteresuotieji subjektai, įskaitant pilietinės visuomenės organizacijas ir piliečius, turėtų būti labiau įtraukti į

sprendimų priėmimo ir finansavimo procesus; primena, kad reikia kuo labiau sumažinti administracinę naštą vietos ir regionų valdžios institucijoms;

13. apgailestauja, kad dėl ribotos trukmės Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės (EGADP) valstybės narės buvo paskatintos teikti pirmenybę nacionalinių ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planų įgyvendinimui, ir yra susirūpinęs, kad tai gali turėti įtakos sanglaudos politikos įgyvendinimo spartai; pabrėžia, kad siekiant kuo didesnio poveikio reikia užtikrinti sanglaudos politikos, EGADP ir kitų politikos priemonių papildomumą ir sinergiją;
14. pabrėžia, kad techninė pagalba tebėra labai svarbi įgyvendinant sanglaudos fondų paramą; todėl ragina Komisiją remti ir padėti valstybėms narėms paspartinti partnerystės susitarimų ir veiksmų programų rengimą ir priėmimą, ypač Ukrainos kaimyniniuose regionuose, didinti savo dalyvavimą vietoje ir teikti pirmenybę techninei pagalbai tais atvejais, kai vėluojama įgyvendinti projektus;
15. palankiai vertina tai, kad pagal sanglaudos veiksmų dėl pabėgėlių Europoje (CARE) pasiūlymus suteikta lankstumo, siekiant padėti valstybėms narėms mažinti karo Ukrainoje poveikį, vadovaujantis Atsako į koronaviruso grėsmę investicijų iniciatyvų CRII ir CRII+ modeliu; vis dėlto pabrėžia, kad sanglaudos politikos finansavimas visų pirma turi atitikti ilgalaikius politikos tikslus ir neturėtų tapti finansavimo šaltiniu, kad būtų pašalinti DFP biudžeto lankstumo ar reagavimo į krizes mechanizmų trūkumai;
16. todėl ragina Komisiją skubos tvarka užtikrinti, kad būtų numatytas pakankamas finansavimas ir kad para, a būtų nukreipta atsakingoms valdžios institucijoms ir NVO, dirbančioms su Ukrainos pabėgėliais ES valstybėse narėse, ypatingą dėmesį skiriant valstybėms narėms, kurios priima didžiausią pabėgėlių srauto dalį; pabrėžia, kad turėtų būti nuolat taikoma 100 proc. bendro finansavimo dalis siekiant remti priimančiuosius subjektus ir šeimas, kad būtų sumažinta pabėgėlius priimančiams namų ūkiams tenkanti našta;
17. reiškia susirūpinimą dėl to, kad Komisijos pasiūlyme dėl plano „REPowerEU“ numatyta daugiau galimybių perkelti biudžeto asignavimus iš sanglaudos politikos į EGADP; pabrėžia, kad iki 2030 m. daugiau kaip 100 mlrd. EUR sanglaudos politikos išteklių bus investuota į energetikos pertvarką, priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimą ir atsinaujinančiuosius energijos išteklius; todėl ragina sparčiau įgyvendinti sanglaudos politiką.

INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

Priėmimo data	21.6.2022
Galutinio balsavimo rezultatai	+ : 24 - : 3 0 : 3
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Pietro Bartolo, Olivier Chastel, Andor Deli, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Alexandra Geese, Vlad Gheorghe, Valérie Hayer, Niclas Herbst, Joachim Kuhs, Zbigniew Kuźmiuk, Pierre Larrourou, Margarida Marques, Siegfried Mureşan, Victor Negrescu, Bogdan Rzońca, Nils Torvalds, Nils Uşakovs, Johan Van Overtveldt, Rainer Wieland
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Anna-Michelle Asimakopoulou, Rosa D'Amato, Jonás Fernández, Fabienne Keller, Petri Sarvamaa
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (209 straipsnio 7 dalis)	Asim Ademov, Sunčana Glavak, Gilles Lebreton, Christian Sagartz, Marc Tarabella

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

24	+
PPE	Asim Ademov, Anna-Michelle Asimakopoulou, José Manuel Fernandes, Sunčana Glavak, Niclas Herbst, Siegfried Mureşan, Christian Sagartz, Petri Sarvamaa, Rainer Wieland
RENEW	Olivier Chastel, Vlad Gheorghe, Valérie Hayer, Fabienne Keller, Nils Torvalds
S&D	Pietro Bartolo, Jonás Fernández, Eider Gardiazabal Rubial, Pierre Larrourou, Margarida Marques, Victor Negrescu, Marc Tarabella, Nils Ušakovs
VERTS/ALE	Rosa D'Amato, Alexandra Geese

3	-
ID	Joachim Kuhs, Gilles Lebreton
NI	Andor Deli

3	0
ECR	Zbigniew Kuźmiuk, Bogdan Rzońca, Johan Van Oortveldt

Sutartiniai ženklai:

+ : už

- : prieš

0 : susilaikė

01.07.2022

ŽEMĖS ŪKIO IR KAIMO PLĖTROS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Regioninės plėtros komitetui

Ekonominė, socialinė ir teritorinė sanglauda ES: 8-oji sanglaudos ataskaita (2022/2032(INI))

Nuomonės referentas: Dacian Cioloș

PASIŪLYMAI

Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetas ragina atsakingą Regioninės plėtros komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. primena, kad žemės ūkio ir gyvulininkystės sektoriai patiria daug krizių, pvz., klimato krizę, prekybos karus, pandemijos poveikį ar karo Ukrainoje poveikį ir su tuo susijusį energijos, žaliavų ir išteklių kainų padidėjimą; be to, atkreipia dėmesį į tai, kad įvairios krizės kelia ypatingų iššūkių sanglaudos politikai ir Europos solidarumui, nes tai destabilizuoja žemės ūkio sektorių, mažina aprūpinimo maistu saugumą ES viduje, taip pat Sąjungos žemės ūkio gamybą ir maisto tiekimą trečiosioms šalims, ir didina plataus masto ekonomikos sąstingio riziką, o tai išryškins ir padidins suvokiamus ES šalių ir regionų gerovės skirtumus, visų pirma kaimo vietovėse, kurioms ypač gresia darbo vietų praradimas ir skurdas; atkreipia dėmesį į tai, kad visos šios krizės kenkia žemės ūkio vietovių ekonominiam ir socialiniam vystymuisi, taigi ir socialinei bei teritorinei sanglaudai; todėl pabrėžia, kad reikia nedelsiant ir tinkamai reaguoti į neatidėliotinus poreikius ir būsimas grėsmes naudojantis bendros žemės ūkio politikos (BŽŪP) ir sanglaudos politikos priemonėmis;
2. primena, kad ūkininkai ir žemės ūkio maisto produktų sektorius atlieka ir atliko, ypač COVID-19 pandemijos metu, esminį vaidmenį užtikrinant nuolatinę prieigą prie kokybiško ir įperkamo maisto, visų pirma per trumpas tiekimo grandines ir prekybą vietoje pagamintais maisto produktais, nepaisant to, kad jie irgi susiduria su smarkiai išaugusiomis gamybos sąnaudomis ir logistiniais sunkumais; todėl mano, kad vietos lygmens tiekimas turėtų būti plėtojamas, kad taptų nuolatiniu, nes jis užtikrina didesnes pajamas ūkininkams ir suteikia vartotojams galimybę gauti kokybiškų produktų;
3. primena, kad ekologinė pertvarka maisto gamybos srityje galėtų būti naudinga visiems – pirminiems gamintojams, aplinkai ir apskritai visuomenei; todėl pabrėžia, kad Europos žaliasis kursas, visų pirma strategija „Nuo ūkio iki stalo“, gali būti harmoningesnio, nuoseklesnio ir darnesnio vystymosi ES priemonės;
4. palankiai vertina darbuotojų migrantų pandemijos metu atliktą vaidmenį, nes jie padėjo mūsų ūkininkams daug darbo reikalaujančiuose žemės ūkio sektoriuose;
5. pabrėžia, kad dėl COVID-19 pandemijos kaimo vietovės tapo patrauklesnės kitų regionų gyventojams ir taip buvo sudarytos sąlygos pakeisti tam tikras neigiamas

tendencijas, darančias poveikį kaimo vietovėms; atsižvelgdamas į tai, ragina valstybes nares daugiau dėmesio ir išteklių skirti šių regionų vystymuisi, ypač tokiose srityse kaip skaitmeninės infrastruktūros plėtojimas regionuose, kuriuose naudojimasis internetu prieiga nesiekia ES vidurkio;

6. atkreipia dėmesį į tai, kad reikia veiksmingai ir suderintai ES lygmeniu įgyvendinti nenumatytų atvejų planą, kuriuo siekiama užtikrinti maisto produktų tiekimą ir aprūpinimą maistu per krizes, kaip išdėstyta Komisijos komunikate šiuo klausimu (COM(2021)0689);
7. pabrėžia, kad svarbu didinti Sąjungos žemės ūkio maisto produktų sistemos atsparumą ir aprūpinti ją visomis priemonėmis ir lankstumu, kurių reikia norint įveikti naujas krizes, tokias kaip Rusijos agresija prieš Ukrainą, investuojant į mokslinius tyrimus ir inovacijas, techninę pagalbą ūkininkams, kad jie galėtų gauti įvairių rūšių finansavimą, skaitmeninimą, reklamines kampanijas, kuriomis siekiama išplėsti ekologinių produktų sektorių, ir perėjimą prie tvaresnio bei teritoriškai labiau sujungto žemės ūkio; primena, kad pirmiausia reikia užtikrinti aprūpinimą maistu Europos Sąjungoje ir pasauliniu mastu, visų pirma pažeidžiamose trečiosiose šalyse, ir Sąjungos atsakomybę trečiųjų šalių, kurios priklauso nuo maisto importo, atžvilgiu; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad visapusiškas Europos tvarios žemės ūkio gamybos potencialo išnaudojimas yra būtina sąlyga siekiant užtikrinti mūsų žemyno aprūpinimą maistu;
8. pažymi, kad sanglaudos politikoje ir regioninėse aplinkos strategijose yra galimybių remti tvarias ūkininkų ir miškų valdytojų investicijas į prisitaikymą prie klimato kaitos, visų pirma potvynių, sausrų ir gaisrų prevenciją; siūlo ateityje akcentuoti šias galimybes, kad valstybių narių ir regioninės valdžios institucijos būtų skatinamos visapusiškai jas išnaudoti;
9. primena apie teigiamą BŽŪP poveikį Europos regionams per pastaruosius 60 metų, visų pirma švelninant demografines tendencijas; ragina Komisiją didinti papildomumą, koordinavimą, lankstumą, nuoseklumą ir laikytis kompleksinio požiūrio į visas Europos politikos sritis įgyvendinant ES lėšas, pirmenybę teikti spartesnei sinergijai ir galimybėms gauti finansavimą, ypač sanglaudos ir žemės ūkio politikos srityse, įskaitant projektus, finansuojamus pagal Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonę, užtikrinant koordinavimą, papildomumą ir nuoseklumą kaimo plėtros, žemės ūkio tvarumo ir teritorinės sanglaudos srityse; pabrėžia, kad reikia veiksmingai koordinuoti Europos ir nacionalinę politiką, taip pat panaikinti administracinę našą įgyvendinimo metu, kad regionai ir teritorijos galėtų visapusiškai pasinaudoti šių finansinių priemonių teikiamomis galimybėmis;
10. pažymi, jog svarbu atkreipti dėmesį į tai, kad salų regionų kaimo plėtra susiduria su ypatingais iššūkiais;
11. pabrėžia ES sanglaudos politikos kaimo vietovėse, kuriose gyvena beveik 30 proc. ES gyventojų ir kurios sudaro daugiau kaip 80 proc. ES teritorijos, svarbą; primena, kad mūsų kaimo vietovės yra mūsų maisto gamybos centras ir mūsų žemyno gerovės dalis; pabrėžia vaidmenį, kurį ilgalaikė ES kaimo vietovių vizija turėtų atlikti skatinant įvairių ES politikos sričių sinergiją, t. y. nustatant lankstaus valdžios institucijų ir suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimo sistemą, pagrįstą nuolatine pagalba

ūkininkams, ir įgyvendinant kaimo veiksmų plane numatytas iniciatyvas; pabrėžia partnerystės principo ir vietos bei regioninių subjektų dalyvavimo planuojant, įgyvendinant ir stebint kaimo plėtrą ir teritorinę sanglaudą svarbą; pabrėžia, kad būtina nustatyti tarpusavyje derančius ir palyginamus sanglaudos politikos ir BŽŪP tikslus; pabrėžia, kad šiame procese reikėtų atsižvelgti į lyčių perspektyvą;

12. pažymi, kad gyventojų skaičiaus mažėjimas daro neigiamą poveikį ES socialinei, ekonominei ir teritorinei sanglaudai, ypač kaimo ir atokiose vietovėse; pabrėžia, kad dėl to didėja ekonominės atskirties, taip pat skurdo ir socialinės atskirties rizika; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares daugiau Regioninės plėtros fondo ir sanglaudos politikos lėšų skirti kaimo vietovių finansavimui;
13. pabrėžia žemės ūkio sektoriaus svarbą kuriant darbo vietas ir užtikrinant pragyvenimą kaimo vietovėse ir poreikį kovoti su gyventojų skaičiaus mažėjimu kaimo vietovėse ir kaimo vietovių apleidimu, kas ypač svarbu atokiuose ir kalnų regionuose, atsižvelgiant į tai, kad juose žemės ūkio veiklos potencialas pajamų ir produktyvumo požiūriu yra nedidelis; pabrėžia visuomenės senėjimo problemą Sąjungoje, kuri ateinančiais metais gali paaštrėti; pabrėžia, kad svarbu skatinti priemones, kuriomis siekiama išlaikyti gyventojus regionuose, vykdant tikslinę politiką ir skiriant reikiamas lėšas, kuriant ir sudarant palankesnes sąlygas kokybiškoms darbo vietoms kurti, naujiems gyventojams ir jaunimui į kaimo vietas pritraukti ir jaunimo užimtumui žemės ūkio sektoriuje skatinti, mažinant darbo užmokesčio atotrūkį tarp žemės ūkio ir kitų sektorių, akcentuojant sprendimus, kuriais užtikrinamas pajamų kompensavimas ūkininkams reaguojant į spartėjantį kainų augimą, didinant darbo našumą ir įmonių konkurencingumą, gerinant skaitmeninį junglumą pasitelkus didelio pralaidumo tinklus kaimo vietovėse, skiriant daugiau lėšų žemės ūkio ir gyvulininkystės įmonių modernizavimui ir skaitmeninimui ir gerinant gyvenimo kokybę pasitelkus investicijų į infrastruktūrą (ypač sveikatos, švietimo ir kelių) ir paslaugas skatinimą;
14. pabrėžia, kad reikia toliau investuoti į skaitmeninę ir žaliąją pertvarką, taip pat inovacijas ir kaimo vietovėse reikalingų įgūdžių ugdymą, siekiant sumažinti kaimo ir miesto vietovių skirtumus ir apskritai padidinti kaimo vietovių patrauklumą ir dinamiškumą; apgailestauja, kad šiuo metu vienas iš šešių asmenų Sąjungos kaimo vietovėse neturi prieigos prie sparčiojo plačiajuosčio ryšio tinklų; pabrėžia, kad pereiti prie skaitmeninio ir modernizuoto žemės ūkio modelio nebus įmanoma, jei nepavyks padidinti ES kaimo vietovių junglumo; pabrėžia vietos valdžios institucijų, darbuotojų ir įmonių vaidmenį nepakankamai išsivysčiusiuose regionuose teikiant švietimo ir mokymo paslaugas, kad gyventojai būtų geriau pasirengę reaguoti į naujus iššūkius, nes tai padėtų vietos valdžios institucijoms, darbuotojams ir įmonėms labiau atsižvelgti į naujus iššūkius, su kuriais susiduria nepakankamai išsivystę regionai; pažymi, kad skaitmeninė transformacija Europoje vis dar yra nevienoda; pabrėžia, kad reikia skubiai stiprinti pagrindinius ES skaitmeninius pajėgumus;
15. pažymi, kad siekiant kovoti su regionų gyventojų socialine ir skaitmenine atskirtimi labai svarbu gerinti prieigą prie ekologiško transporto ir paslaugų kaimo ir atokiose vietovėse; todėl ragina valstybes nares pripažinti kaimo ir atokių vietovių svarbą, atsižvelgiant į jų įvairovę, ir plėtoti jų potencialą skatinant investicijas į vietos ekonomiką, skatinant verslumą ir gerinant jų infrastruktūrą;

16. pažymi, kad mažiau išsivystę regionai yra daug labiau priklausomi nuo užimtumo žemės ūkio sektoriuje ir dėl to patiria didesnę neigiamą poveikį dėl ekonomikos pertvarkymo ir žemės ūkio modernizavimo, kuriam reikia mažiau darbo jėgos; todėl ragina išnagrinėti naujas galimybes išlaikyti žmones šiose vietovėse, pvz., plėtojant kaimo turizmą;
17. atkreipia dėmesį į tai, kad žemės apleidimas gali turėti neigiamą poveikį biologinei įvairovei, nes vykdant ūkininkavimo veiklą išsaugamos didelės biologinės įvairovės buveinės ir kraštovaizdžio elementai;
18. pabrėžia svarbų programos LEADER vaidmenį kaimo vietovėse įtraukiant vietas subjektus į strategijų rengimą ir įgyvendinimą, sprendimų priėmimą ir išteklių paskirstymą kaimo vietovių plėtrai; pažymi, kad bendruomenių ir piliečių iniciatyvos gali labai paremti vietos ekonomiką ir socialinę sanglaudą, padėti įgyvendinant ekologinę pertvarką, taip pat švelninant klimato kaitą ir prie jos prisitaikant; be to, pažymi, kad vietos veiklos grupės ir programa LEADER gali būti pagrindinės priemonės šiems tikslams pasiekti; ragina valstybes nares sustiprinti programą LEADER, ypač jos biudžetą, ir užtikrinti, kad jos finansiniai ištekliai pasiektų projektus vietoje;
19. pabrėžia, kad reikia geriau ištirti klimato kaitos poveikį Europos regionams, ypač žemės ūkio sektoriui, ir prie jo prisitaikyti, nes tai kelia didelę grėsmę šių regionų ateičiai;
20. pabrėžia, kad lygybės ir įtraukties klausimai vaidina dar svarbesnį vaidmenį regionų vystymosi srityje; akcentuoja ypatingą jaunimo vaidmenį sanglaudos politikoje;
21. atkreipia dėmesį į tai, kad kai kurios valstybės narės labiau nukentėjo nuo karo Ukrainoje padarinių, ir ragina Komisiją skirti papildomų lėšų, reikalingų sanglaudos politikai šiose šalyse įgyvendinti, daugiausia dėmesio skiriant lėšų perkėlimo tarp skirtingų fondų lankstumui tais atvejais, kai lėšos nebuvo panaudotos;
22. pabrėžia, kad ES valstybių narių ir regionų išsivystymo skirtumai daro neproporcingą poveikį moterims; atkreipia dėmesį į tai, kad labai svarbu kaimo vietovėse verslininkėms sudaryti palankią aplinką, be kita ko, teikiant teisinę ir politinę paramą, kad būtų užtikrinta geresnė prieiga prie informacijos, žinių ir įgūdžių, taip pat sudarytos palankesnės sąlygos naudotis finansiniais ištekliais – taip kaimo vietovėse būtų sukurta daugiau darbo vietų;
23. ragina Komisiją nustatyti ir įgyvendinti būtinas lankstumo priemones, kad būtų užtikrintas nepanaudotų ES lėšų perkėlimas, nukreipiant jas į skirtingus žemės ūkio sektorius, ypač siekiant plėtoti žaliavinių produktų perdirbimo sektorių ir stiprinti trumpas tiekimo grandines bei prekybą vietoje auginamu maistu;
24. primena, kad Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 174 straipsnyje, kuriame kalbama apie ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą, numatyta, kad pirmenybė turi būti teikiama kaimo vietovėms; vis dėlto pažymi, kad skiriant sanglaudos lėšas nepakankamai įvertinamos kaimo vietovės ir konkretūs jų poreikiai; todėl ragina Komisiją apsvarstyti galimybę parengti aiškią metodiką, pagal kurią būtų galima įvertinti kaimo vietovėms skiriamo sanglaudos finansavimo dalį;

25. pabrėžia, kad svarbu didinti darbo vietų, kurias gali užimti Ukrainos pabėgėliai, skaičių, ir ragina Komisiją parengti skubiai reikalingą politiką ir priemones tuo tikslu.

INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

Priėmimo data	30.6.2022
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 35 -: 2 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Mazaly Aguilar, Carmen Avram, Benoît Biteau, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Dacian Cioloș, Jérémy Decerle, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Dino Giarrusso, Martin Häusling, Krzysztof Jurgiel, Camilla Laureti, Norbert Lins, Chris MacManus, Maria Noichl, Juozas Olekas, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Simone Schmiedtbauer, Marc Tarabella, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Asim Ademov, Eric Andrieu, Franc Bogovič, Lena Düpont, Claude Gruffat, Pär Holmgren, Tilly Metz, Alin Mituța, Tonino Picula, Michaela Šojdrová, Tom Vandenkendelaere
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (209 straipsnio 7 dalis)	Vlad Gheorghe, Ondřej Kovařík, Andrey Kovatchev

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

35	+
PPE	Franc Bogovič, Daniel Buda, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Lena Düpont, Norbert Lins, Tom Vandenkendelaere, Asim Ademov, Anne Sander, Andrey Kovatchev, Simone Schmiedtbauer, Michaela Šojdrová, Juan Ignacio Zoido Álvarez
S&D	Eric Andrieu, Carmen Avram, Isabel Carvalhais, Camilla Laureti, Maria Noichl, Juozas Olekas, Tonino Picula, Marc Tarabella
Renew	Dacian Cioloș, Jérémy Decerle, Alin Mituța, Vlad Gheorghe, Ondřej Kovařík
Verts/ALE	Benoît Biteau, Tilly Metz, Martin Häusling, Pär Holmgren, Claude Gruffat
ECR	Bert-Jan Ruissen
The Left	Luke Ming Flanagan, Chris MacManus
NI	Dino Giarrusso

2	-
ECR	Mazaly Aguilar, Krzysztof Jurgiel

0	0

Sutartiniai ženklai:

+ : už

- : prieš

0 : susilaikė

INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

Priėmimo data	12.7.2022
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 28 -: 0 0: 13
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Matteo Adinolfi, François Alfonsi, Pascal Arimont, Adrian-Dragoş Benea, Isabel Benjumea Benjumea, Tom Berendsen, Stéphane Bijoux, Vlad-Marius Botoş, Rosanna Conte, Rosa D'Amato, Christian Doleschal, Raffaele Fitto, Chiara Gemma, Krzysztof Hetman, Peter Jahr, Manolis Kefalogiannis, Constanze Krehl, Cristina Maestre Martín De Almagro, Nora Mebarek, Alin Mituţa, Dan-Ştefan Motreanu, Niklas Nienaß, Andrey Novakov, Younous Omarjee, Alessandro Panza, Tsvetelina Penkova, Maxette Pirbakas, Marcos Ros Sempere, André Rougé, Susana Solís Pérez, Irène Tolleret
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Karolin Braunsberger-Reinhold, Anna Deparnay-Grunenberg, Isabel García Muñoz, Niyazi Kizilyürek, Mikuláš Peksa, Stanislav Polčák
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (209 straipsnio 7 dalis)	Sergio Berlato, Carlo Fianza, Billy Kelleher, Pedro Marques

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS ATSAKINGAME KOMITETE

28	+
NI	Chiara Gemma
PPE	Pascal Arimont, Tom Berendsen, Karolin Braunsberger-Reinhold, Christian Doleschal, Krzysztof Hetman, Peter Jahr, Manolis Kefalogiannis, Andrey Novakov, Stanislav Polčák
Renew	Stéphane Bijoux, Billy Kelleher, Irène Tolleret
S&D	Adrian-Dragoş Benea, Isabel García Muñoz, Constanze Krehl, Cristina Maestre Martín De Almagro, Pedro Marques, Nora Mebarek, Tsvetelina Penkova, Marcos Ros Sempere
The Left	Niyazi Kizilyürek, Younous Omarjee
Verts/ALE	François Alfonsi, Rosa D'Amato, Anna Deparnay-Grunenberg, Niklas Nienaa, Mikuláš Peksa

0	-

13	0
ECR	Sergio Berlato, Carlo Fidanza, Raffaele Fitto
ID	Matteo Adinolfi, Rosanna Conte, Alessandro Panza, André Rougé
NI	Maxette Pirbakas
PPE	Isabel Benjumea Benjumea, Dan-Ştefan Motreanu
Renew	Vlad-Marius Botoş, Alin Mituţa, Susana Solís Pérez

Sutartiniai ženklai:

+ : už

- : prieš

0 : susilaikė